

letnik XIX - št. 7, julij 2012

Glasilo občine Trzin

odsevi

Trzin poleti

Zmanjšali so občinski proračun

Spet folklorni festival presežkov

Lado Krašovec: Za aktivno povezovanje družin

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

Naloži svoje stvari skoraj brez omejitev.
5-vratni ŠKODA Citigo.
Tvoje novo komunikacijsko orodje.

3-vratni Citigo že za 7.777 €

SPC Škerjanec, Krumperška 21, Domžale, tel.: 01 724 40 85

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂:
4,5-4,7 l/100 km in 105-108 g/km.

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si
VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

Syngenta Agro d.o.o.
Kržičeva 3, 1000 Ljubljana
tel.: 01 436 12 03, fax.: 01 436 12 14
e-mail: nasveti.silj@syngenta.com

Bodimo optimisti

Ko vroči žarki pripekajo in vročina migota v zraku, se zdi, da se je čas ustavil. Iščemo mamljive sence, hladno pijačo in sanjamo o morju, jezerih ali hladnejših razgledih z vrhov. Zdi se, da so še otroci manj zagreti za igro. Pa saj so počitnice! Čas dopustov, izletov, potovanja in tudi lenarjenja. O tem smo sanjariji, ko smo lovili izmuzljive trenutke, premagovali izzive in izpolnjevali svoje naloge med letom. Vedeli smo, da bo enkrat le prišlo poletje, ki prinaša dneve, ko bomo lahko vse svoje obveznosti, naloge pa tudi skrbi za krajši čas odrinili in se prepustili poletni sprostitvi. Najbolj neučakani so svoje dopuste skoraj že izkoristili in se z zagorelimi obrazi ponosno razkazujejo med bledoličniki, ki pa uživajo ob misli, da tudi njihov dopust še prihaja. Eni uživajo že v pričakovanju. Odštevajo dneve, sanjarijo o tem, kaj jih čaka, in preverjajo, če bo vse tako, kot si želijo, neučakanci pa že lahko razglašajo svoja dopustniška doživetja, urejajo spomine in razmišljajo, če imajo kje še kaj neizkoriščenih možnosti, ki bi jih bilo greh prepustiti, da jih čas povozi.

Obdobje prekratkih noči in vročega sonca je prijetno, pa vseeno si vsi ne moremo privoščiti popolnega »odklopa«. Marsikdo za-

skrbljivo sledi vremenskim napovedim in temnim oblakom. V zadnjih letih se vedno znova bojimo silovitih neurij, vetrolomov in toče. Zdi se, da se narava sprošča siloviteje, kot se je včasih. Po eni strani grozi z nenadnimi hudimi urami, s poplavami, plazovi in vsem, kar temu sledi, po drugi pa masikje preverjajo, kolikšne so še zaloge podtalnice, saj tudi suša ni daleč. Se narava maščuje človeškemu pohlepu po zaslužkih, uničevanju naravnega ravnotežja in prekomernemu črpanju naravnih bogastev? Človeška družba hlepi po energiji, hkrati pa v ozračje, vode in okolje spušča prevelike količine odpadkov in škodljivih snovi. Tisti mogočneži, ki bi lahko kaj storili za izboljšanje razmer, pa se za to ne zmenijo, saj tekmujejo, kdo bo imel večjo moč in večje, še za nenasitneže preveliko bogastvo.

Oblaki pa se kopicijo tudi na sončni strani Alp. Nenehno krčenje pravic, nižanje zaslužkov običajnih ljudi, postavljanje takih in drugačnih ovir ter pospešeno sprejemanje nedorečenih zakonov vlivajo skrb, prikrajanje zgodovine, sejanje razdorov in strankarsko pogojene menjave na vodilnih mestih ne povečujejo zaupanja. Če v senci ob jutranji kavici prelistavate naslove časopisov, to ni več dober in spodbuden začetek dneva, saj ko le-tega odložite, ne morete biti optimisti. Tudi zvečer, ko po gledanju poročil ugašate televizorje, tisto, kar ste gledali in poslušali, ne napoveduje mirnega sna. Še vedno tavamo po temnem predoru, svetloba luči pa je, kot vse bolj kaže, še zelo, zelo oddaljena. Zgodovina bi morala biti učiteljica življenja, ne pa spodbujevalka razprtij. Ponavljamo stare napa-ke, iz omar vlečemo okostnjake in vse manj rešitev je pred nami. Vrtimo se v začaranem krogu in čakamo na rešitelja, ki bo pregnal

vse preračunljive in prepirljive politike ter začel tlakovati pot iz krize s povezovanjem, enotnostjo in znanjem strokovnjakov. Zgodovina pa govori, da je bilo takšnih odrešiteljev do zdaj silno malo. Bomo mi imeli kaj več sreče?

Težko. Predvsem bi morali marsikaj spremeniti v naših in še zlasti v glavah tistih, ki so na oblasti. Pa so trmasti in z vsemi sredstvi se oklepajo svojih stolčkov in privilegijev.

Kaj pa v Trzinu? Zgodba z novim vrtcem se počasi razpleta, čeprav še nihče ne ve, kolikšna bo končna cena. Vse bolj pa se grmdijo prometne težave. Prebivalci zgornjega dela Trzina (starejši del naselja), so vse bolj nezadovoljni s slabšanjem prometnih razmer na njihovih ulicah, a na zboru krajanov smo izvedeli, da je vse odvisno od nekega od prometnih ministrov, ki bo pristal na podpis naloga za umeščanje in začetek gradnje obvoznice, na kar pa bomo po optimističnih napovedih čakali še vsaj desetletje. So te napovedi točne? Na Občini napovedujejo, da bodo prihodnje leto začeli urejati prometne težave industrijske cone, ki je vse bolj odrezana od sveta, vendar smo tudi za tamkajšnje rešitve slišali že veliko napovedi, pa so nekatere že davno poniknile v pozabo. Vsi jih nismo pozabili, njihov vedno daljši spisek pa namiguje, da obljubam ne smemo več verjeti, vse dokler jih ne začno uresničevati. Pravijo, da optimizem omogoča razvoj, saj se pesimisti ničesar ne bi lotili. Da ne bomo kot kupi nesreče obtičali v jadikovanju, bodimo optimisti. Upajmo in poskušajmo kaj spremeniti, kaj doseči. Bolje trije, štirje poskusi, od katerih se vsaj en posreči, kot nič ali en bojazljiv, ki se sesede, še preden se začne.

Trzin se je razvil iz majhne vasice prav zaradi optimizma in poguma, tudi naša, trzinska podjetja, ki jih imamo toliko, da smo kar rekorderji, uspevajo z znanjem, voljo in optimizmom, zato bi bilo prav, da se tega optimizma navzamemo vsi. Nenazadnje smo Trzinci že od nekdaj sloveli po odločnosti in pogumu, močni pa smo bili vedno, kadar smo znali stopiti skupaj. Ko preživljate dopustniške dni, razmišljajte tudi o tem. Odkrivajte lepe kotičke naše občine, naše deželice in sveta. V lepem svetu živimo in lahko smo hvaležni, da smo se rodili na tako čudovitem koščku našega planeta! Dane so nam res neštete naravne lepote, zanimivosti, lahko smo ponosni na zapuščino naših dedov, in prav je, da vse lepo okrog nas ohranimo in varujemo. Da to poklonimo tudi našim otrokom in da jim zagotovimo mogoče še boljše pogoje bivanja, kot jih imamo mi.

Kjerkoli že boste, lepo preživljajte poletne dni, imejte se lepo!

Urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Brigita Crljenić, Veronika Cukrov, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kostrov, Patricija Mušič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:

 grafex agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Anton Osenar, tel. št.: 040/800-055

Glasiló izide enkrat mesečno in ga dobi-jo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
septembrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. septembra
2012

Slika na naslovnici

Poletna doživetja za mrzle dni

Foto: Andrej Nemeč

Županov kotichek

Menjavanje letnih časov določa ritem dela in življenja tudi občini in v Občini in kar precej vpliva na življenje vseh ljudi, ki smo službeno ali politično najbolj intenzivno povezani z delovanjem občine. Mislim na občinsko upravo in na politično strukturo Občine: župan, občinski svet, nadzorni odbor, dodatni odbori in sveti ter sosveti, ki so povezani z delom Občine in njenim nenehnim načrtovanjem, kaj je še treba narediti, in hkrati nadzorom nad tem, kaj od teh načrtov se izvaja, kako se to izvaja, kaj bi bilo mogoče izboljšati ipd. Lahko bi rekli, da je Občina neke vrste organizem, ki mora nenehno delovati in nenehno skrbeti, da ostaja v ustrezni kondiciji, da se lahko v slehernem trenutku odzove na vse, kar se zgodi. Po eni strani so to spremembe predpisov na državni ravni, na drugi strani morda naravne nesreče, gospodarske krize in seveda tudi povsem drugih vrst

okolščine, od praznikov do družabnih dogodkov, na katere se je potrebno odzivati. Občina nikakor ni zgolj uprava, ki pač v določenem delu služi potrebam občanov, kadar potrebujejo kakšna dovoljenja ali soglasja, hočejo izvedeti, kaj na nekem področju smejo narediti in česa ne, čeprav je tudi to. Občina je, kot je bilo že večkrat poudarjeno, tudi način in medij povezovanja ljudi v skupnost, in njen pomemben namen je organiziranje življenja skupnosti na tistih področjih in v razsežnostih, ki to skupnost utrjujejo, vedno tesneje povezujejo in omogočajo po možnosti vedno bolj čvrsto poistovetenje občank in občanov s to skupnostjo in ožjim okoljem, v katerem živijo.

Zato se z menjavanjem letnih časov izmenjujejo tudi v življenju in delovanju občine bolj in manj intenzivna obdobja obremenjenosti z delom in različnimi obveznostmi za delavce občinske uprave in v enaki meri tudi za funkcionarje v Občini in njenih organih. Poletje, v katerega smo ravnokar vsi nekoliko oznojeni s polnim korakom stopili, je morda glede tega na prvi pogled nekoliko manj intenzivno in obremenjujoče. Predvsem je poleti manj različnih prireditev in morda tudi nekoliko manj dela za občinsko upravo, kajti zlasti julija in avgusta se pač pozna, da so občani in občanke in tudi zaposleni v podjetjih, ki delujejo v občinah, na dopustih in počitnicah, in se nekoliko bolj poredko oglašajo na Občini. Pa vendar je po drugi strani tudi poleti ravno tako potrebno vsak dan zagotavljati zadostno zasedbo občinske uprave, da se lahko Občina odzove na vsako vlogo in vsako utemeljeno željo občanov, in to v predpisanim roku. Občinska uprava ne more in ne sme oditi na kolektivni dopust, in tudi od predstavnikov političnega vodstva občine, ki odločajo o zadevah te vrste, podpisujejo sklepe, odredbe, odločbe ipd. mora biti vedno kdo na razpolago. Tudi zato mora imeti sleherna občina vsaj enega podžupana in ne nazadnje mora biti v primeru potrebe kadarkoli sposobna vsaj v nekaj dneh sklicati sklepčno sejo občinskega sveta ali kakega drugega organa. Po drugi strani pa je res, da poletje je nekaj zatišja in da poletje na nek način omogoča tudi manj obremenjene razmisleke o občinskih razvojnih načrtih, pripravo na jesensko intenzivno delo za novi proračun, morda tudi za pripravo predlogov odlokov, ki naj bi jih občinski svet obravnaval in sprejel jeseni ali pozimi ipd.

Najbolj živčno, raznoliko in intenzivno je seveda delo za vse organe občine in upravo občine jeseni in spomladi. V obeh teh letnih časih se, vsaj v občini Trzin, zvrsti največ različnih prireditev in programov,

ki zahtevajo tudi sodelovanje vseh služb in vodstvenih struktur občine. Po drugi strani je jeseni potrebno pripraviti proračun, kar je glede na krizne okoliščine in pritiske na občinski proračun, ki so tudi posledica kriznih razmer, in hkrati glede na pritiske, da občina mora izpolnjevati vse svoje zakonske obveznosti, ki jih je vedno več, čeprav je sredstev vedno manj, v zadnjih letih še toliko težje. Jeseni in potem čez zimo je potrebno pripravljati vse potrebno za izvedbo načrtovanih naložb, da bo spomladi mogoče čim prej in čim bolj intenzivno začeti z izvedbenimi deli, in hkrati pozna jesen in zima praviloma vedno tudi na nek način spodbudita politične strasti in tako rekoč praviloma je potrebno v tem času posvečati največ energije in časa tudi političnim razprtijam, kot da bi udeleženci teh razprtij imeli v daljših nočeh več časa za razmisleke, kako bodo bolj učinkovito nagajali drug drugemu. Če bi, recimo, šli pogledat kazala občinskega glasila Odsev, bi skoraj gotovo opazili, da se število polemičnih zapisov jeseni in pozimi vedno poveča.

Spomladi sledi naslednji razmah prireditev, v našem primeru delno kot posledica dejstva, da imamo občinski praznik sredi maja, in da se pred tem, zlasti aprila, zvrsti kar precej različnih praznikov in dni, ki so posvečeni vrednotam, ki jih je na nek način gotovo potrebno poudariti, opozoriti nanje in jim posvetiti dolžno pozornost in spoštovanje (svetovni dan zemlje, svetovni dan knjige, praznik dela), potem pride zaključek šolskega leta, in še bi lahko naštevali.

Skratka, poletje, četudi kot čas bolj navidezne zatišja, je vseeno potrebno izkoristiti, kot rečeno, za dodatne razmisleke, vendar tudi za počitek in nabiranje novih moči in idej. Potrebno je izkoristiti svetlobo, ki smo je deležni, četudi jo spremlja včasih nekoliko prehuda vročina, kajti svetloba deluje menda celo zdravilno, vsekakor pa antidepresivno, in zato naj velja, tako za vse občane in občanke, še zlasti za šolarje, na katerikoli ravni že se šolate, in tudi za vse sodelavce v občinski upravi in politični strukturi občine, vzemite si čas, naužite se svetlobe in se spočijte, naberite si novih moči in dovolite svojim možganom, naj kak teden ali dva delujejo nekoliko drugače kot ponavadi (morda ob branju knjig, ogledih doslej neznanih dežel in krajev), kajti na ta način bomo omogočili, da bodo jeseni živahni in polni novih idej in misli.

Želim vam vsem čim lepše počitnice oziroma dopust, čim več svetlobe in dobre volje!

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Trzin poleti

Čas dopustov se je že začel, pa vendar morajo nekatere službe delovati tudi takrat, ko so drugi ob morju, v hribih, na počitnicah ... Kako bo v času dopustov delovala Občina Trzin? Še posebej me zanima, katere naložbe bodo tudi v poletnem času v našem kraju uresničevali? Poletje je tudi čas različnih posodobitev in popravil v šoli in drugih ustanovah, ki so v pristojnosti občine. Glede na to, da smo v kriznem obdobju, ali bodo dela vseeno tekla podobno kot v prejšnjih letih?

Vse bo teklo tako, kot že vsa leta doslej, in tako, kot izhaja iz vaših vprašanj. Kar zadeva občinsko upravo, je vedno poskrbljeno za to, da je na sedežu Občine dovolj ljudi, da lahko zagotovijo tekoče poslovanje Občine, in da je vedno navzoč kdo, ki je usposobljen in pooblaščen, da lahko izdaja odločbe v skladu z Zakonom o upravnem postopku. Vedno sem navzoč jaz, v času mojega dopusta pa podžupan s pooblastilom, da lahko podpisuje sklepe, odredbe in po potrebi tudi pogodbe. V času poletnih dopustov bo, kot vsa leta, normalno teklo delo na občinskih naložbah (vrtec – predvidoma rušenje starega vrta in urejanje zunanjšega igrišča in okolice, večnamenski objekt ob Habatovi ulici, Jefačnikova domačija, nekaj manjših posegov na komunalni infrastrukturi in ulicah ter priprave na nadaljnje naložbe (razširitev izhoda iz OIC Trzin, skupni projekt izgradnje in prenove vodooskrbnih sistemov v štirih občinah in ravno tako skupni projekt posodobitve in povečanja kapacitete CČN Domžale - Kamnik in še kaj ...). Tudi v šoli se bo izvedlo nekaj posegov investicijskega vzdrževanja in obnove, kot se to dogaja vsako leto doslej.

Pred kratkim smo dobili rezultate ugotavljanja kakovosti vode v studenih Gvajšek in Rakovnik v trzinskem gozdu. Voda iz teh dveh trzinskih studencev, pa tudi iz drugih, je bila včasih kakovostna in pitna, zdaj pa je onesnažena. K temu največ prispeva poselitev Dobena, ki je v sosednji občini, saj na Dobenu nimajo kanalizacije. Ali se o tem problemu kaj pogovarjate s sosednjo občino in ali imajo v Mengšu kakšne načrte, da bi razmere na tem področju izboljšali?

Se pogovarjamo in vemo, da Občina Mengeš spodbuja in zahteva gradnjo malih čistilnih naprav na Dobenu. Je pa pri tem nekaj težav, ker veliko ljudi domnevno ne živi stalno na Dobenu, temveč so objekti po statusu vikendi ipd. Marsikdo trdi, da ima urejeno greznico, kar po predpisih za zdaj tudi še zadošča, a je vprašanje, ali ima to res urejeno, kot je potrebno. Skratka, tudi v tem primeru se srečujemo po eni strani z luknjami v predpisih, ki jih bo, kot je sklepati po napovedih vlade, v prihodnje še več, ker vlada obljublja sprostitev pogojev za gradnjo objektov. Po drugi strani pa smo že zdaj priče izigravanju predpisov, in nobenega razloga ni, da ne bi predvidevali, da bo tega tudi v prihodnje še vedno nekaj, obenem pa bodo predpisi še bolj ohlapni. Takšna je pač naša pravna kultura; mi vsi pa smo nagnjeni k temu, da je za nas zelo pomembno, da sta naše dvorišče in vrt lepo urejena, kako pa je onkraj plota, pa nas že bolj malo zanima.

Že dolgo napovedujete večjo naložbo v posodobitev in razširitev kanalizacijskega omrežja, ki je povezano s centralno čistilno napravo v Študi. Za to naložbo naj bi dobili tudi evropska sredstva, vendar pa bi morale tudi posamezne občine prispevati svoj delež k temu. Slišali smo, da nekatere občine tega prispevka ne bi zmogle. Kako je to v primeru Trzina? Ali bo projekt vseeno dobil evropska sredstva, četudi bi se posamezne občine umaknile iz njega?

Kot sem že omenil, je občina v tem primeru udeležena samo pri investiciji za povečanje kapacitete in posodobitev CČN v skladu s predpisi EU. Ostale občine (Domžale, Mengeš, Kamnik, Komenda,

Cerklje) v okviru tega projekta gradijo tudi dodatna omrežja kanalizacije. V Trzinu to ni potrebno, ker so, razen dvanajstih gospodinjstev, ki v bistvu iz neznanih razlogov tega ne želijo, vse hiše in poslovne zgradbe priključene na kanalizacijo. Tudi prečrpavališče pri plinarni, ki smo ga sprva nameravali urediti v sklopu tega projekta, smo medtem že uredili, ker pač priprave na ta veliki skupni projekt toliko časa trajajo. Kot že večkrat rečeno, gre v tem primeru (v vrednosti čez 12 mio EUR) za kohezijski projekt, kar pomeni, da računamo na 65 – 70 % sredstev iz kohezijskega sklada EU, ostalo bodo prispevale občine, pri čemer je večji del teh sredstev že zbran kot presežek oziroma kot sredstva amortizacije iz preteklih let. Presežek je nastal predvsem na osnovi tržne dejavnosti CČN, medtem ko stroški čiščenja komunalnih odpadnih voda že zdaj presegajo ceno te storitve, ki je, kot vemo, po volji vlade zamrznjena.

Bralci nas večkrat opozarjajo na nepreglednost nekaterih priključkov na lokalne ceste v Trzinu. Ker gre za ograje, žive meje in druge ovire, ki običajno stojijo na zasebnih zemljiščih, me zanima, ali ima Občina možnost vplivanja na poboljšanje varnostnih razmer v takih primerih?

Občina ima to možnost in v njenem imenu Medobčinski inšpektorat, ker je ta pristojnost prenešana nanj, to tudi počne. Res pa je, da pogosto z malo uspeha. Gre praviloma za žive meje v zasebni lasti, ki so zasajene tik ob meji oziroma ob robovih cest ali pločnikov, kar sicer formalno gledano ni dovoljeno, vendar je pač v večini primerov tako. Ko pa inšpektorat zahteva striženje ali celo odstranitev, če je to potrebno, smo vsi, od redarjev do občinskih uradnikov in vodstva Občine, razglašeni za sovražnike narave in rastlinja; vprašanje varnosti pa nikogar ne zanima. Tako pač pogosto to je. Res pa je, da nikakor ne v vseh primerih.

Ko bo izšla naslednja številka Odseva, se bo šolsko leto že spet začelo. Mnogi starši šolarjev so nezadovoljni s slabo pretočnostjo dostopa do osnovne šole z Mengeške ceste. Pogosto slišimo predlog, da bi bilo dobro, če bi, mogoče z enosmernim prometom, uredili tudi povezavo z Ljubljansko cesto mimo območja T3. Kakšno je stališče Občine do tega predloga?

Tudi o tej možnosti vedno znova razmišljamo in odločitev vedno znova odložimo. Z enosmernimi cestami imamo v Trzinu precej slabe izkušnje. Ko smo na območju starega Trzina uvedli sistem enosmernih ulic, mnogi domačini tega režima niso spoštovali, in je v takih primerih vse skupaj še bolj nevarno, ker se pač pešci in kolesarji zanašajo na znake, vozniki avtomobilov pa jih, kot rečeno, v mnogih primerih ne spoštujejo. Pri šoli bi se lahko zgodilo, da bi to privabilo še več vozil v prostor ob šoli, na šolsko parkirišče itd. Po drugi strani pa bo po selitvi otrok v novi vrtec okrog šole nekaj manj prometne gneče, ker bo precej manj staršev vozilo otroke v vrtec v šoli, saj bodo tam kar štirje oddelki vrta manj in predvsem ne bo tam več najmlajših otrok.

Ali lahko poveste najnovejše »dosežke« v zvezi z odpiranjem novega vrtca v Mlakah?

V sredo, 11. julija, naj bi prevzeli novo zgradbo vrtca v Mlakah. Če bo vse po sreči – tako pač vedno rečem, naj bi kak teden po tem preselili otroke v novi vrtec. Sledilo bo rušenje starega vrtca in urejanje okolice, zunanjega igrišča, ploščadi nad zakloniščem itd. To je idealni scenarij. Malo manj idealni še vedno upošteva možnost, da bodo otroci preseljeni do septembra, da pa utegne biti kaj težav z zunanjim igriščem ... O slabih scenarijih tokrat, pred svojimi in pred počitnicami staršev in otrok, ne bi želel razglabljati, in upam, da bi bilo tako ali tako nepotrebno.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Poročilo s 16. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Zmanjšali so občinski proračun

Junjska ali 16. redna seja Občinskega sveta Občine Trzin je bila 20. junija, v predlaganem dnevnem redu pa je bilo 12 točk, med katerimi je bila najpomembnejša rebalans občinskega proračuna za leto 2012. Začelo se je z zapletom pri obravnavi zapisnika prejšnje seje in zahtevku svetnika Romea Podlogarja, da se dogovorijo, kdaj bo naslednja seja, saj se mu ne zdi smiselno, da so julijske seje prav v času, ko je večina svetnikov že na dopustih. Predstavniki občinskega vodstva so zagotovili, da bodo zapisnik ustrezno popravili, zaradi razprave o terminu zadnje predpustniške seje pa niso podaljšali dnevnega reda, čeprav so na koncu vseeno sklenili, da bo naslednja seja namesto v predvideni tretji sredi v mesecu, že drugo sredo, se pravi 11. julija.

Sledila so letna poročila zavodov in ustanov, ki so v solastništvu Občine. Najprej je direktor Zdravstvenega doma Domžale, dr. Janez Svoltjšak, poročal o delovanju doma v preteklem letu. Ocenil je, da je bilo poslovanje doma, kot tudi Zdravstvene ambulante v Trzinu, lani uspešno, čeprav je čutili že tudi posledice gospodarske krize. Omenil je tudi, da se je število prebivalstva na območju, ki ga pokriva Zdravstveni dom Domžale, povečalo za 8,9 % in je že preseglo 56.000, zato so tudi večje potrebe po zdravstvenih storitvah, več teh uslug pa je potrebnih tudi zato, ker se prebivalstvo na omenjenem območju stara. Število prebivalcev, starih 65 in več let, se je v letu 2011, v primerjavi z letom 2005, povečalo kar za 23,7 %, kar vpliva tudi na povečanje potreb po zdravstvenih storitvah. Ker Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije povečanega obsega dela v posameznih dejavnostih ne priznava, morajo opravljati tudi zdravstvene storitve, za katere

ZZZS ne plačuje. Če bi obseg storitev omejili glede na pogodbeno obveznost, bi se čakalne dobe v nekaterih dejavnostih znatno podaljšale. Omenil je tudi problem pomanjkanja zdravnikov, ob tem pa poudaril, da so ob odhodu zdravnice specialiste iz Splošne ambulante v Trzinu problem uspešno rešili z zaposlitvijo nove zdravnice.

Poročila so svetnice in svetniki potrdili brez zapletov, prav tako kot tudi poročila Javnega podjetja Centralna čistilna naprava Domžale-Kamnik, ki ga je predstavila direktorica podjetja Marjeta Stražar, poročilo Osnovne šole Trzin, ki ga je podala ravnateljica Helena Mazi Golob, Osnovne šole Roje, ki ga je predstavila ravnateljica Danica Ujc, Knjižnice Domžale, ki ga je podala direktorica Knjižnice Barbara Zupanc Oberwalder, Medobčinskega muzeja Kamnik, ki ga je pojasnila direktorica Zora Torkar, in poročilo o delovanju Glasbene šole Domžale, ki pa ga je zaradi odsotnosti predstavnikov šole podal kar župan Občine Trzin g. Anton Peršak.

Sledila so poročila o kakovosti pitne vode iz vodooskrbnih sistemov, ki jih upravlja Javno komunalno podjetje Prodnik, o izvajanju gospodarske javne službe za odvod odpadnih voda v Občini Trzin ter poročilo o ravnanju z odpadki z območja Občine Trzin, ki so jih podali predstavniki JK Prodnik: Aleš Stražar, Ingeborg Waschl in Matej Kovačič. Svetniki in svetnice so imeli nekaj vprašanj in pripomb, vendar so nato z večino glasov poročila podprli. Po zatrdilu predstavnikov Prodnika v Trzinu pijemo kakovostno vodo, imamo dokaj dobro urejeno kanalizacijo pa tudi ravnanje z odpadki poteka brez posebnih težav.

Sledilo je poročilo komandirja Policijske postaje Domžale Božidarja Fekonje o izvajanju občinskega programa varnosti, ki je zatrdil, da so razmere na varnostnem področju na območju Trzina dobre, in so se v preteklem letu celo izboljševale, tako da živimo v relativno varni občini.

Pri naslednji točki je o spomladanski čistilni akciji »Očistimo Slovenijo« na območju Trzina poročal župan Občine Trzin g. Anton Peršak. Pojasnil je, da so spomladanske čistilne akcije v Trzinu potekale še pred državnimi akcijami, da pa tisti, ki sodelujejo v teh akcijah, ugotavljajo, da se razmere na tem področju v Občini izboljšujejo. Povedal je, da so tokrat pri čiščenju v Trzinu prvič sodelovali tudi gostje, med drugim tudi enota Slovenske vojske.

Tudi pri naslednji točki je kar župan pojasnil spremembe, ki naj bi jih vnesli v Odlok o gospodarskih javnih službah. Slednji določa

obvezne in izbirne lokalne javne službe, ki jih za izvajanje posameznih dejavnosti najemajo občine. Iz dosedanjega Odloka so črtali službo za gradnjo in postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje, plakatiranje in okraševanje občine. Ker vzdrževalec javne razsvetljave že ves čas skrbi tudi za prednovoletno okrasitev Trzina, naj bi bilo to poslej tako zapisano tudi v Odloku, problematiko oglaševanja in plakatiranja pa ureja posebni odlok, ki je tudi v postopku spreminjanja v Občinskem svetu. To problematiko so v prvi obravnavi predelali že pri naslednji točki dnevnega reda, kjer so ocenili, da je predlog odloka z upoštevanjem pripomb, ki so jih dali v delovnih telesih, primeren za drugo obravnavo.

Sledila je obravnava rebalansa občinskega proračuna za letos. Ta je bil potreben, saj Občina še ne more računati na sredstva iz državnega proračuna, ki naj bi ga v skladu s sklepom vlade dobila za gradnjo vrtca v Mlakah, hkrati pa se je tudi t. i. povprečnina, ki služi kot osnova za izračun glavarine, ki je najpomembnejši tekoči prihodek proračuna Občine, znižala z dosedanjih 554 EUR na 543 EUR na občana s stalnim prebivališčem v občini. Zaostajajo tudi prihodki iz nekaterih drugih virov, zato je bilo potrebno kar precej znižati oceno pričakovanih letošnjih dohodkov občine. Skladno s tem in pa zaradi nekaterih zaostankov pa so na seji lahko znižali tudi nekatere odhodke občine. Pri tem so se držali načela, da v proračun niso vnašali novih namenov, in razen v primerih, da jih k temu zavezuje zakon, niso zviševali ocen potrebnih sredstev za posamezne namene. Po novem naj bi prihodki občine v tem letu znašali 3.829.306,75 EUR, odhodkov pa naj bi bilo za 4.850.726,08 EUR. Računovodkinja Občine Valentina Hvala je nato udeležencem seje predstavila tudi Konsolidirano bilanco stanja občine za preteklo leto. Sledila je redna točka vseh sej Občinskega sveta Vprašanja in pobude svetnikov. Teh vprašanj in pobud je bilo spet kar precej, še največ pa so se

zadržali pri pojasnilih o tem, kako potekajo pogajanja in izplačevanja izvajalcev pri gradnji novega vrtca v Trzinu. Občinskega svetnika Petra Pelana je zanimalo tudi, kako je po novem urejeno raznašanje Odseva in ob tem povedal, da na Ljubljanski cesti zadnje številke še niso dobili. Župan je odgovoril, da v maju ni bilo pritožb, da pa so raznašalce opozorili na prejšnje nezadovoljstvo občanov. Svetnika Pelana je tudi zanimalo, kdo skrbi za čiščenje avtobusnih postajališč, ki naj bi bila neurejena.

Svetnica Irena Habat je vprašala, kdaj bo župan sklical zbor občanov, ki ga zahtevajo prebivalci zgornjega dela Trzina zaradi vse bolj nevzdržnih razmer v prometu na njihovih ulicah in v zvezi z načrti za gradnjo obvoznice. Svetnica je še predlagala, da opravijo tudi štetje prometa ob konicah v starem delu Trzina. Župan je pojasnil, da so takšna štetja že opravili in da se tam mimo ob delovnikih običajno na dan pelje približno 22.000 avtomobilov. Že po običaju je največ vprašan in pobud zastavil svetnik Romeo Podlogar. Med drugim je opozoril, da je treba popraviti označevalni tabli za Ulico bratov Kotar, saj niso prav zapisali velikih začetnic. Predlagal je tudi, da se občinskega sveta ne bi sklicevali v času letnih počitnic. Opozoril je, da košnja občestnih travnih pasov v Mlakah ne poteka, kot bi morala, zanimalo pa ga je tudi, kdaj nameravajo sanirati razpoke na cestiščih ob robnikih. Predlagal je, da naj občina s planinskim in turističnim društvom označi poti proti Rašici, rašiškem stolpu, Spodnjem in Zgornjem Dobenu. Župan mu je odgovoril, da bo večino odgovorov na zastavljena vprašanja dobil v pisni obliki.

Ob koncu seje so svetnice in svetniki potrdili še poročilo o ureničenju letnega programa kulture v Trzinu, ki ga je predstavil župan Občine Trzin g. Anton Peršak.

Miro Štebe

Poročilo s 17. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Manjši prilivi v občinsko blagajno

Kot so se dogovorili na junijskem zasedanju, je imel Občinski svet Občine Trzin svojo zadnjo preddopustniško oz. julijsko sejo, na kateri mora župan poročati o polletnem gospodarjenju z občinskimi proračunskimi sredstvi, 11. julija. Čeprav je nastopil že čas dopustov, je bila udeležba svetnikov in svetnic na seji zelo dobra. Na dnevnem redu so imeli 7 točk, najprej pa so potrdili zapisnika prejšnjih sej. Pri prvi točki dnevnega reda so nato poslušali obrazložitev ravnateljice Osnovne šole Trzin Helene Mazi Golob, potem pa potrdili predlagano višino cene programov predšolske vzgoje v Vrtcu Žabica. Zadnje povišanje cen programov vrtca so sprejeli v septembru leta 2009, ker pa so se medtem zvišali stroški storitev in dobrin, še zlasti pa živil za otroke, je bilo potrebno sprejeti novo, višjo ceno programov vrtca.

Sledila je redna točka dnevnih redov vseh sej Občinskega sveta Vprašanja in pobude svetnikov. Največ pozornosti so spet namenili problemom v zvezi z gradnjo novega vrtca v Mlakah in prometnim vprašanjem. Župan občine Trzin g. Anton Peršak je ob tem pojasnil najnovejša dogajanja v zvezi z vrtcem. Ravno na dan zasedanja občinskega sveta bi morali opraviti primopredajo novega vrtca, ko pa so preverili, ali so izvajalci odpravili napake, ki so jih odkrili pri prejšnjih pregledih, so ugotovili, da vseh pomanjkljivosti še niso odpravili. Nekatere odkrite napake so popravili, drugih še niso uspeli, še zlasti ne tistih, kjer podizvajalci, ki mogoče niso bili poplačani tako, kot so pričakovali, ne pridejo več, da bi še kaj postorili. Pojavile so se tudi neke težave v zvezi s Prodnikom, tako da prevzema vrtca niso mogli opraviti. Občina je dala izvajalcem še nekaj dni časa za odpravo napak, tako da naj bi po novem predajo vrtca opravili v naslednjih dneh. Za

napake, ki so jih odkrili, pa jih izvajalci niso mogli odpraviti, bo Občina najela svoje izvajalce, jih izplačala in potem to odštela od cene, ki naj bi jo plačala Jelovici ob zaključku projekta. Vsekakor kaže, da bodo malčke v novi vrtec lahko preselili že v kratkem, potem pa bodo morali izvajalci porušiti sedanji vrtec in tam urediti otroško igrišče.

Ko so govorili o prometni problematiki, pa je župan povedal, da na sklicani zbor občanov o prometnih težavah starega dela naselja ne bo predstavnikov Ministrstva za promet, ker so se opravičili. Med zanimivejšimi vprašanji in pobudami naj omenimo, da je občinskega svetnika Roka Florjančiča zanimala prenova šolske te-

lovadnice v poletnem času, svetnika Petra Pelana pa obratovalni časi gostinskih lokalov v naselju. Ponovil je tudi vprašanje v zvezi s čiščenjem avtobusnih postajališč, svetnica Judita Šlibar se je zavzela za izboljšanje režima parkiranja v industrijski coni, še zlasti v okolici Piramide, občinski svetnik Franc Pavlič se je zavzel, da bi pri Domu starostnikov poskrbeli za senčnico, saj je bilo v zadnjem obdobju v domskih prostorih, še zlasti tistih na vzhodni strani, ob dopoldnevnih neznošno vroče, tako da so se velike skupine tistih prebivalcev doma, ki so gibljivi, v dopoldanskem času zadrževale v senci pred domom. Vsekakor bi morali v domu urediti tudi hlajenje. Občinski svetnik Ivan Novak je ponovno opozoril na neurejen prometni režim pred osnovno šolo, povedal pa je tudi, da tamkajšnja parkirišča zasedajo tudi avtomobili ljudi, ki niso zaposleni v šoli. Občinski svetnik Romeo Podlogar je med drugim ocenil, da mogoče ne bi veljalo porušiti starega vrtca, saj bi prostore lahko namenili tudi trzinskim društvom. Na večino vprašanj so župan in predstavniki občine odgovorili že na seji, za nekatera pa bodo svetniki dobili pisna pojasnila.

Pri naslednji točki dnevnega reda seje, Poročilo o polletnem gospodarjenju z občinskim denarjem, je županu g. Antonu Peršaku pomagala občinska blagajničarka Valentina Hvala. Povedala sta, da občina od države prejema manj denarja, kot so pričakovali. K temu še zlasti prispeva spremenjena zakonodaja, poznajo pa se tudi varčevalni ukrepi in pomanjkanje denarja zaradi gospodarske krize. Občina ima težave pri pridobivanju sredstev iz državnih in evropskih skladov, ker sodi med najbolj razvite občine v državi, neprijetno presenečenje pa je pomenila tudi zavrnitev države, da bi prispevala denar za obnovo Jefačnikove domačije, čeprav je tudi pristojna vladna služba najprej potrdila, da gre za projekt, ki je del programa regionalnega razvoja občin. Prošnjo za sofinanciranje so zavrnili, ker je občina že pred letom 2007 odkupila zemljišče, na katerem gradi oz. obnavlja Jefačnikovo domačijo, omejitveni pogoj glede nakupovanja zemljišč pa v razpisu

ni bil določen. Občina pa naj bi dobila sredstva za gradnjo nizkoenergetskega vrtca, vendar bodo ta denar izplačali v več obrokih. Zaradi manjših priložnosti denarja mora Občina ustrezno prilagajati svoje investicijske načrte, vseeno pa skuša še naprej uresničevati naloge, ki jih je dobila s sprejetjem Strategije razvoja Občine. Udeleženci 17. seje so z večino glasov poročilo potrdili.

Pri naslednji točki so najprej razveljavili odlok o lokalni javni arhivski službi in o ustanovitvi arhiva Občine Trzin. V letu 2008 je morala Občina v skladu z zakonodajo sprejeti odlok o lokalni javni arhivski službi in o ustanovitvi arhiva Občine Trzin. Zdaj so na Občini ugotovili, da v danih gospodarskih razmerah občina nima realnih finančnih možnosti za izpolnitev pogojev za takšen arhiv, zato so se odločili, da s pristojnim Zgodovinskim arhivom Ljubljana sklenejo pogodbo o tem, da bi omenjena ustanova opravljala arhivsko dejavnost tudi za potrebe Trzina. Občinske svetnice in svetniki so podprli razveljavitev dosedanjega odloka, občinska svetnica Irena Habat pa je vprašala, koliko bo to arhiviranje občino stalo, vendar ni bilo mogoče dobiti točnega odgovora.

Nekoliko bolj pestro je bilo pri sprejemanju odloka o oglaševanju, plakatiranju in obveščanju na območju občine Trzin, saj so občinskega svetnika Romea Podlogarja še zlasti motile postavke, ki se nanašajo na plakatiranje v času predvolilnih kampanj. Predlagal je dopolnilo, ki bi po njegovem določalo pravila postavljanja A-panojev, zahteval pa je tudi, da vse njegove izjave zapišejo v zapisnik ter da se članice in člani Občinskega sveta poimensko opredelijo do predlaganega odloka. Večina je podprla predlagani odlok, prav tako pa tudi naslednja dva sklepa. Najprej so več parcelam odvzeli status javnega dobra, nato pa so za predstavnika Občine Trzin v Svetu Knjižnice Domžale imenovali Mišo Lajovic Zakrajšek.

Miro Štebe

V spomin na enoten nastop Slovencev

V ponedeljek, 25. junija, je bila v dvorani Kulturnega doma trzinska proslava ob dnevu državnosti. V kulturnem programu so nastopili pevci in recitatorji Društva upokojencev Žerjavčki, kvartet trobil, ter plesalci folklorne skupine Trzinka, goste je pozdravil trzinski župan g. Anton Peršak, slavnostni govornik pa je bil predsednik Združenja Sever Janez Portir, ki je bil tudi udeleženec bitke v Trzinu med osamosvojitveno vojno pred 21-timi leti. Opisal je takratno dogajanje, pojasnil pa je tudi, zakaj člani Združenja Sever niso šli na osrednjo državno proslavo. Poudaril so, da ostro nasprotujejo delitvam, kakršno so si privoščili organizatorji proslave v Ljubljani. Zasluge za samostojno Slovenijo imajo tudi tisti, ki so

si že v prejšnjih stoletjih prizadevali za ohranitev in osamosvojitve Slovencev, še zlasti težko breme so nosili tudi tisti, ki so se med drugo svetovno vojno ob boku drugih zaveznikov več let borili proti nacizmu in fašizmu, ki sta imela v načrtih podjarmljenje in uničenje Slovencev. Dejal je, da se med osamosvojitveno vojno za Slovenijo ideološko niso delili, da smo Slovenci odločno in enotno pokazali, da želimo samostojno, svobodno Slovenijo. Bitka v Trzinu je spodbudila tudi nekatere, ki so še oklevali, da so se odločneje postavili za samostojnost domovine, in lepo bi bilo, če bi se znali spet tako enotno postaviti za skupno, slovensko stvar.

MŠ

Čakanje na milost ministra

Na pobudo civilne iniciative prebivalcev Jemčeve ceste, Habatove ulice, Ceste za hribom in Mengeške ceste je župan Občine Trzin g. Anton Peršak v četrtek, 12. julija, sklical zbor krajanov, na katerem so obravnavali vse bolj nevzdržne prometne razmere v starem delu Trzina. Kljub temu da se je že začel čas dopustov, je bila udeležba občanov sorazmerno številčna, pa tudi sama razprava je pokazala, da so občani vse bolj zaskrbljeni zaradi vse gostejšega prometa po njihovih ulicah. Predstavniki civilne pobude so sicer zahtevali, da se sestanka udeležijo tudi odgovorni predstavniki Ministrstva za promet, vendar so se ti opravičili. Župan Anton Peršak je uvodoma pojasnil razmere in prizadevanje Občine, da bi stanje izboljšali, poudarjal pa je, da je vse pravzaprav odvisno od države, saj gre tako pri Mengeški cesti kot tudi pri načrtovani obvoznici za pristojnosti države.

V imenu predstavnikov civilne iniciative je na nevzdržnost razmer opozoril Zoran Rink, ki je poudaril, da gre pri tem tudi za šolske poti, ki naj bi bile varne za otroke, vendar je zdaj ogrožena že tudi varnost drugih udeležencev v prometu. Odkar je zgrajena mengeška obvoznica, se promet po Mengeški cesti nenehno povečuje, kar je še zlasti nevzdržno v času prometnih konic. Vozniki iščejo bližnjice in hitrejše poti, zato se z Mengeške ceste preusmerjajo tudi na Jemčevo, Habatovo in druge ulice v naselju, ki niso prilagojene takemu prometu. Opozoril je, da vozniki, ki se jim mudi v službo, neredko prehitro vozijo in s tem ogrožajo sebe in druge. Ceste v naselju so marsikje nepregledne, označene pa tudi z neustrezno prometno signalizacijo. Civilna iniciativa zato predlaga, da naj vse ceste opremijo s pravilno signalizacijo, da naj namestijo table, ki bodo jasno dopovedovale, da gre za območja, kjer hitra vožnja ni dovoljena, in da hitrost nadzirajo z radarji. Od pristojnih služb zahtevajo, da poostrijo radarski nadzor prometa znotraj naselja in kršitelje ustrezno kaznujejo, poskrbijo pa naj tudi za boljšo preglednost cest. Kar se tiče Mengeške ceste, civilna iniciativa zahteva, da čim prej dokončajo njeno sanacijo in tudi na preostalem delu ceste uredijo pločnike. Zoran Rink je župana tudi vprašal, do kam nameravajo podaljšati pločnike, saj so table, ki označujejo začetek naselja Trzin, postavljene že znotraj naselja, zato civilna iniciativa opozarja, da je treba zagotoviti varnost vseh trzinskih občanov, ki živijo ob Mengeški cesti, in morajo pločnike urediti tudi izven označenega obsega naselja. Glede bodoče obvoznice ob starem delu naselja pa civilna iniciativa zahteva, da se Občina še dejavneje vključi v njeno načrtovanje. Zorana Rinka je tudi zanimalo, kateri postopki so potrebni za izgradnjo te obvoznice in koliko od njih je že opravljenih. V imenu civilne iniciative je še predlagal, da se naša občina poveže še s sosednjima občinama Mengeš in Domžale, ki naj skupaj »přitiskajo« na pristojne državne organe, da bi pospešili izgradnjo

obvoznice, saj je jasno, da bi šele ta rešila večino prometnih težav, zaradi katerih so se zbrali na zboru krajanov.

V odgovoru je župan g. Anton Peršak pojasnil, da Občina ves čas poskuša doseči, da bi država le umestila izgradnjo obvoznice v svoje načrte, vendar se zdaj razmere zaradi gospodarske krize zaostrejujejo in za kaj takega ni denarja. Prejšnji minister naj ne bi želel podpisati naloga za tovrstna dela. Župan je dejal, da je v državi že kar nekaj podobnih obvoznic, ki imajo že vso potrebno dokumentacijo, vendar večina še čaka na zeleno luč in denar. Težava s trzinsko obvoznico je tudi ta, da bi se morala začeti v sosednjih občinah, ki pa še nista sprejeli svojih prostorskih načrtov, v katere bi morali vnesti tudi začetna dela trzinske obvoznice. Ocenil je, da Mengeš nima posebnega interesa, da bi si nakopal dodatne zadolžitve, v Domžalah pa se zavzemajo za ureditev priključka na avtocesto v Študi, kamor naj bi preusmerili promet s trzinske obvoznice, zato so v Domžalah bolj zainteresirani za njeno izgradnjo, imajo pa tudi več predlogov, kako naj bi bila speljana preko sosednje Depale vasi, ki bi jo po enih načrtih razdelila na dva dela in bi bilo treba rušiti tudi nekaj hiš, po verjetno najbolj sprejemljivi možnosti pa naj bi obvoznico tam poglobili in naj bi en del tekkel tako rekoč pod Depalo vasjo.

Glede Mengeške ceste je ponovil že znana dejstva, da je rekonstrukcija zastala na dobri polovici, potem ko niso uspeli pridobiti vseh potrebnih zemljišč, da pa bodo po načrtih, ki jih imajo, pločnike vsaj na eni strani uredili vse do loške Testenove ulice.

Ko je govoril o Jemčevi in drugih ulicah znotraj naselja, pa je dejal, da bo Občina storila vse, kar je v njeni moči, da bi tam zagotovila večjo varnost. Ker gre za sorazmerno ozke ulice, ureditev pločnikov ne bi bila najbolj sprečena, saj bi to pomenilo močno zoženje cestišča, tako da dvosmernega prometa zagotovo ne bi mogli imeti. Opozoril je, da je Občina že uvedla enosmerni promet, vendar so mu prebivalci nasprotovali, zato tam spet velja dvosmerni promet. Direktorica Medobčinskega inšpektorata Irena Karčnik je nato pojasnila, da inšpektorji v zadnjem času občasno izvajajo radarski nadzor hitrosti prometa po ulicah v starem delu naselja. Povedala je, da so, takoj ko so začeli izvajati nadzor, naleteli na zelo veliko kršiteljev, ki so jim naložili tudi kar visoke kazni. Kasneje je bilo prekrškov res manj, v zadnjem obdobju pa naj bi bilo tudi po Jemčevi in vzporednih cestah manj prometa, saj je zaradi dopustov tudi na Mengeški cesti manj vozil, tako da promet tam poteka bolj tekoče in vozniki ne iščejo vzporednih, hitrejših poti. Predstavniki policijske postaje Domžale je povedal, da policisti sicer občasno nadzorujejo tudi promet znotraj Trzina, vendar nimajo ustreznih naprav za merjenje hitrosti znotraj naselja. Dejal je, da še najbolj preventivno deluje, če se policisti večkrat pokažejo ob cestah, vendar pa so precej obremenjeni z drugimi nalogami, tako da tega nadzora ne izvajajo posebno po-

gosto. Predsednik občinske komisije za varnost v cestnem prometu Aleš Babnik pa je povedal, da se ves čas ukvarjajo s tem, kako bi povečali varnost na cestah znotraj občine, omenil je možnost, da bi ponekod z ožjenjem cestišč onemogočili dirkanje in omejili hitrosti, kar so nekateri od udeležencev zbora pozdravili. V razpravi so opozarjali, da je treba težave čim prej rešiti, še zlasti je treba na nek način doseči, da bi se le kaj premaknilo v zvezi z obvoznico, zavzemali so se tudi za ureditev dodatnih prehodov za pešce in večje sodelovanje s sosednjimi občinami.

Župan je pojasnil, da bi vsi postopki za ureditev obvoznice ob sedanjih razmerah po optimističnem scenariju trajali vsaj 7 let, po manj optimističnem pa lahko na rešitev čakamo še vsaj dve dese-

tletji. Predvsem pa naj bi bila usoda dokončne rešitve prometnih težav zgornjega dela Trzina odvisna od enega od prometnih ministrov, ki bo pristal, da podpiše začetek postopkov za izgradnjo te prepotrebne cestne rešitve. Vsi se niso ravno strinjali, da bi morali zdaj le čakati na dobro voljo enega od ministrov, zavzeli so se za ustanovitev posebnega odbora, ki naj bi spodbujal in bdel nad prizadevanji za reševanje teh problemov, vendar so predstavniki Občine ocenili, da takšna komisija niti ne bi bila potrebna, saj naj bi šlo zgolj za podvajanje prizadevanj Občine. Po približno dveh urah razprave so zborovanje zaključili, civilna iniciativa pa je zahtevala, da naj bi jeseni tako zborovanje ponovili in nanj le privabili tudi pristojne državne predstavnike.

Miro Štebe

Voda iz studencev ni pitna

Občina Trzin je pred časom naročila Zavodu za zdravstveno varstvo iz Kranja mikrobiološki preizkus kakovosti vode iz dveh studencev v trzinskem gozdu. Studenca Gvajšek in Rakovnik sta ob vznožju dobenskega hribovja, ljudje pa so včasih prisegali na kakovost njune vode. Nekateri so jo imeli celo za zdravilno, in so ponjo hodili tudi s posodami, po vodo iz studenca Rakovnik pa so v preteklosti hodili tudi Dobenci, saj je to najvišji studenec na tistem območju.

Preizkus v laboratorijih je pokazal, da je voda v obeh izvirih onesnažena, in ni primerna za pitje. Ocenjujejo, da je do onesnaženja prišlo zaradi prevelike poselitve Dobena, kjer ni urejene kanalizacije. Odpadne vode zato pronicajo v zemljo in onesnažujejo zalogo pitne vode, ki prihaja na plan ob vznožju hribovja.

Čeprav voda ni pitna, pa oba studenca z žuborenjem razveseljujeja sprehajalce. Člani pohodniške skupine upokojencev, še zlasti njihov novi vodja Tomaž Kralj, so poskrbeli, da so postanki ob studencih prijetnejši. Pri obeh studencih sta zdaj klopki, pred časom pa so tudi tok Rakovnika okrasili z dvema mlinčkoma. Zraven je še lična tabla, ki mimoidoče opozarja, da naj ohranjamo čisto naravo.

MŠ

Spet mednarodni folklorni festival presežkov

V petek, 29. junija, je Turistično društvo Kanja Trzin pod pokroviteljstvom Občine Trzin pripravilo že XI. Mednarodni folklorni festival, ki je bil spet zelo pester in kakovosten. Oder oziroma prizorišče je bil tudi tokrat na športni ploščadi Osnovne šole Trzin. Prireditev so popestrile postavljene stojnice, pri katerih so se predstavili izdelovalci domače in umetnostne obrti. Posebno sta izstopali stojnici vezilj in rezbarjev, ki delujejo v okviru Turističnega društva. Na začetku športnega parka pri vhodu sta bili stojnici domačega Turističnega društva in Turističnega območja Srca Slovenije, bogato založeni s slikovnim materialom, brošurami in vabili na turistične prireditve.

Letos nam je bilo vreme bolj naklonjeno kot lani, ko je nevihta z močnim nalivom prekinila festival. Letos je organizatorje sprva nekoliko motilo sonce, ki je kar preveč pripekalo. Dobro, da so organizatorji začetek zamaknili za pol ure. Prireditev je tokrat vodil priznani moderator Franci Peternel, ki se je spet izkazal kot dober napovedovalec.

Ker je lanski, deseti festival pokvarilo vreme, je bil za nekatere letošnji festival skoraj jubilejni. Spomini še sežejo v leto 2002, ko so prvi festival skupno organizirali turistični delavci Domžal, Kamnika in Trzina v vseh treh krajih. Kamničani so se naslednje leto organizaciji odpovedali, z Domžalčani pa smo Trzinci skupaj pripravili še dva festivala, potem pa so tudi v Domžalah ocenili, da so vloženi stroški in trud nesorazmerni z obiskom gledalcev. V Turističnem društvu Kanja Trzin pa so se odločili vztrajati. Občina je še v večji meri prevzela pokroviteljstvo, da bi pridobili bolj kakovostne gostujoče folklorne skupine, pa so se trzinski organizatorji povezali z mariborskim Narodnim domom in organizatorji festivala Folkart. Festival je v Trzinu postal tradicionalen, na njem nastopajo zelo kakovostne folklorne skupine, to pa se pozitivno odraža tudi na zelo dobrem obisku, saj je gledalcev, kljub temu

da je festival v času, ko številni Trzinci že gredo na dopuste, vedno več.

Tudi letošnji program festivala je bil zelo kakovosten, organizatorjem pa je tudi tokrat uspelo privabiti zelo kakovostne goste. Že nekako po tradiciji je programski del festivala »odprl« naš že priznani in uveljavljeni harmonikar Simon Vrbec, ki je za svoj venček narodnih požel velik aplavz.

Sledil je nastop folklorne skupine Društva upokojencev iz Naklega. Lansko leto je ta skupina praznovala 15. obletnico delovanja in v tem času priredila več kot 200 nastopov doma in v tujini. Njihov plesni program obsega ples vse slovenskih pokrajin, v Trzinu so se predstavili s spletom koroških plesov.

Iz mesta Azov, ob ustju reke Don v Rusiji, je prišla folklorna skupina in glasbeniki Gulyay Rossiane. V njegovi slavni zgodovini imajo donski kozaki posebno mesto. Izvrstni mladi plesalci in vrhunski glasbeniki so predstavili kozaške plesne ter odlično glasbo. Pridih eksotike in daljnih dežel je dodala še folklorna skupina Les As du Benin. Prišli so iz osrednjega vzhodnega dela Afrike, odeli v živopisna oblačila in ob spremljavi številnih bobnov. Ohranjajo kulturno dediščino, osnovano na vudu obredih, saj je Benin zibelka vudu kulta ter izjemnega bogastva glasbe, podprte z ritmom bobnov in gorovico telesa.

Iz naše bivše skupne države Jugoslavije so prišli folkloristi ansambla Narodni plesi in pesmi KUD-a Sevojno v Srbiji. Originalnost, raznolikost, ritem, lepota, obširen program in izjemna iskričnost ter izvajalske sposobnosti so največja odlika tega ansambla. Kljub razburkani zgodovini Srbije skupina ohranja izvirnost narodnih noš, njihova izjemna zbirka pa vsebuje primerke, stare preko sto let.

V odmoru se nam je predstavila tamburaška veteranska skupina Bisernica iz Reteč pri Škofji Loki. Tu ima tamburaštvo bogato tradicijo, saj se oglašajo več kot 90 let. Igrajo štiristrunske, eno ali dvoglasno kvintno uglašene tamburice, imenovane Farkaševe tambure. Tamburaši so s svojimi glasbili nato spremljali še nastop plesalcev iz Trzina. Folklorna skupina Trzinka deluje štiri leta, sestavljajo jo plesalci iz Trzina in okolice. Vodi jih priznani folklornik Franc Florjančič, družji pa jih ljubezen do plesa. Pohvalijo se lahko že z nastopi po celi Sloveniji na srečanjih folklornih in veteranskih skupin, na letošnjem trzinskem festivalu pa so se spet predstavili z belokranjskimi plesi.

V drugem delu prireditve so se vse skupine še enkrat predstavile s po enim plesom, zaradi bučnih aplavzov pa so morali vsi skupaj zaplesati še po večkrat. Sledila je podelitev priznanj vsem vodjem skupin in zaslužnim organizatorjem. Predsednica Turističnega društva Kanja Joži Valenčak se je v svojem imenu in v imenu društva zahvalila vsem, ki so prispevali k uspešni izvedbi folklornega festivala. Še posebno je pohvalila tehnično ekipo in vse ostale Trzinke, ki so poskrbeli za postavitve pa tudi za pospravljanje po končani prireditvi.

Po koncu programa je bila pogostitev za vse nastopajoče, organizatorje in tehnično ekipo. Tudi tokrat se je, kot vedno, izkazala gostilna Narobe z izvrstno pripravljenimi jedmi in pijačo.

Vse zvrsti plesa so del kulturne dediščine. Ples služi zabavi, sproščenosti in je človekovo ritmično gibanje, s katerim izraža različna razpoloženja, vsebine in ideje. Znanje o teh plesih temelji predvsem na izsledkih raziskovanja in zapisovanja. Tako mi je folklorne plesne opisal dr. Bruno Ravnkar. Vse nastopajoče je označil kot vrhunske umetnike na plesnem, glasbenem in oblikovnem področju. Za trzinsko folklorno skupino Trzinka je rekel, da so se plesalci odlično izkazali. Poudaril je, da je skupina od lanskega leta veliko napredovala, da ne more verjeti, da so se v enem letu plesalci zavihтели na tak nivo plesanja. To laskavo priznanje uglednega strokovnjaka je lahko spodbuda in dobra popotnica za delo trzinskih folkloristov v bodoče, hkrati pa tudi spodbuda trzinskim organizatorjem, da še vztrajajo in še naprej pripravljajo mednarodne folklorne festivale.

Majda Šilar

ZAHVALA

Turistično društvo Kanja se za sodelovanje v obliki donacij, sponzorstva, storitev ter materiala zahvaljuje vsem, ki ste prispevali pri organizaciji XI. Mednarodnega folklornega festivala – Trzin 2012: Občini Trzin kot pokroviteljici, Osnovni šoli Trzin, NLB, d.d. Domžale, Zavodu za turizem in šport iz Kamnika, JKP Prodnik Domžale, Radiu Hit Domžale, Tiskarni M. Ravnkar Domžale, Javnemu skladu RS za kulturne dejavnosti – izpostava Domžale, Vulkanizerstvu Groš, d. o. o. Ljubljana, družbi Vzajemni skladi in zavarovalništvo Štefka Prelec, s. p. Trzin, Signaco, d. o. o. Topole, Marjanu Habatu, s. p., Trzin, Gostilni Narobe Trzin, družbi Napisi Šinko Trzin, Wrigley, d. o. o. Trzin, družbi Šotori Petre, d. o. o. Žalec, EIS Skočaj, d. o. o. Preserje, Vili Piskač, Škofja Loka, Avtokleparstvu R. Pančur, s. p. Trzin, družbi Avtogen, d. o. o. Trzin, Športnemu društvu Trzin, družbi Gama, d. o. o. Trzin, Vinski kleti Uršič Trzin, Pekarni Pečjak, Škofljica, Domači pekarni peciva Jurček, Depala vas, F. Ravnkarju - Sadni vrt Mengeš, Frutas – sadje in zelenjava Trzin, Taubiju M. Golobu, s. p. Trzin in drugim ljubiteljem tovrstnih prireditev. Še enkrat zahvala vsem nastopajočim, Simonu Vrbcu za harmonikarski vložek in Franciju Peternelu za vodenje prireditve.

Zahvala tudi vsem za sodelovanje oz. demonstracijo rezbarstva, veziljstva, ročnega pletenja, glasbil in sodelavcem pri organizacijski in tehnični izvedbi prireditve.

Prireditve je bilo delno sofinancirano iz evropskega sklada za regionalni razvoj – promocijo turističnega območja Srca Slovenije, ki se je vidno predstavila tudi na festivalu.

Fotogalerijo s festivala, ki jo pripravlja Zinka Kosmač, si lahko ogledate na društveni spletni strani www.td-trzin.si.

UO TD Kanja

Nov rekord proge na 14. Teku Petra Levca

V soboto zjutraj, 30. 6. 2012, se je ob zvoku štartne pištole začel tradicionalni 14. Tek Petra Levca. Zaradi neznosne vročine, čez dan je bilo kar 34 stopinj Celzija, so organizatorji teka začetek tekmovanja prestavili s načrtovane popoldanske ure na 9.30 uro. A kljub rani uri je temperatura hitro naraščala, kar pa tekačev ni posebej motilo. Postavljen je bil celo rekord proge.

Za Tek Petra Levca se je prijaviло malo več kot 30 tekačev velikega generacijskega razpona. Najmlajši tekač je imel le 8 let, najstarejši 66. S tekaško preizkušnjo sta se med drugimi soočila tudi župan Občine Trzin g. Anton Peršak in uspešen trzinski športnik, kajakaš na mirnih vodah, Jošt Zakrajšek. Prijavilo se je sicer nekaj manj tekačev kot lani in manj kot se jih je prijaviло pred mesecem dni, ko so organizatorji morali tek prestaviti zaradi slabega vremena. Vzrok manjšega števila prijavljenih so bile predvsem šolske počitnice in čas dopustov. A kljub manjšemu številu tekačev konkurenca ni bila nič slabša. Prijavljeni tekači so bili razvrščeni v starostne kategorije in glede na dolžino izbrane proge; vsi hkrati so štartali pred Centrom Ivana Hribarja. Proga se je pri športnem parku Trzin razdelila na 10,5 km, 6 km in 2 km. Pionirji so se od tam po ulicah vračali proti cilju. Ostali so tek nadaljevali po lepo speljanih gozdnih poteh in se spopadli s strmino proti grebenu hriba Rašica. Nadaljevali so po ravnem odseku proti Zgornjem Dobenu, od tam pa se je proga spuščala do gradu Jablje, do cilja je sledil samo še ravninski del. Nobenemu tekaču ni zmanjkalo volje, in so prav vsi premagali izbrano progo.

Na 10,5 km dolgi progi je prvi v cilj pritekel 22-letni Gašper Bregar iz Dravelj, ki je s časom 36 minut in 40 sekund postavil nov rekord proge. Izboljšal jo je kar za 3 minute in 50 sekund.

Po nekajminutnem predahu nam je zaupal, da je reprezentant Slovenije v gorskih tekih in da se je na tek prijavil zaradi priprav na bližajoče se evropsko prvenstvo v gorskih tekih. Drugi je bil s časom 40 minut in 9 sekund Gregor Mlakar, tretji pa Andrej Linič, ki je za Mlakarjem zaostal 34 sekund. Urška Sedevecič je bila edina predstavnica nežnejšega spola na najdaljši progi. Ostale tekmovalke so tekle na razdalji 6 km. Metka Klopčič je s časom 27 minut in 10 sekund prva prečkala ciljno črto, druga je bila Tina Peterka, tretja pa Neža Peršak. Moške konkurence na tej razdalji ni bilo. Omeniti velja tudi štiri najmlajše tekmovalce, ki so tekli na progah 800 metrov in 2 km: Tristan in Leila Sojer, najmlajša tekača, ter Patricija Škrlep in Kristina Valenčak v kategoriji od 12 do 15 let. Po prihodu vseh tekmovalcev v cilj in enournem predahu za okrepitev moči je sledilo sklepno dejanje, podelitev medalj najboljšim. Prvouvrščeni tekmovalci v posameznih starostnih kategorijah so prejeli medalje in praktične nagrade. Tisti, ki so dosegli najboljše absolutne čase na 10 km in 6 km dolgi progi, so prejeli tudi sijoč pokal, najboljša pa nove športne copate.

In kaj so povedali, ko so pretekli ciljno črto, župan Občine Trzin Anton Peršak, Gašper Bregar, zmagovalc na 10,5 km in rekorder proge, ter Metka Klopčič, zmagovalka na 6 km dolgi progi? Gašper in Metka sta na vprašanje, ali je bilo težko teči v takšni vročini, dejala, da se je izplačalo potrpeti, saj sta dosegla izvrsten rezultat. Župan pa je bil drugačnega mnenja: »Vročina tukaj pravzaprav ni tako huda, saj je največji del proge v gozdu, kjer je senca.« Večje težave so mu povzročali številni vzponi: »Problem je, ker je zelo veliko vzponov, kar je za malo starejše seveda naporno, je pa proga za vse enaka. Praktično je kar 3 do 4 kilometre vzpona, kar je že malce antidoping.« Vsi trije so tudi pohvalili dobro pripravo proge s strani Športnega društva Trzin in na sploh organizacijo teka. Gašper je omenil težave v preteklih letih: »Organizator je progo tokrat odlično pripravil, saj, kot sem slišal, se je prejšnja leta na progi kdo tudi že izgubil, in je v cilj pritekel zadnji. Danes pa je bila organizacija res odlična.« Župan je tudi pohvalil organizatorje: »Proga je v redu. Na nekaj mestih si sicer malce v dilemi, a je bilo dosti fantov, ki so nas usmerjali. V redu organizacija. Tek je drugače krasen, pravzaprav bi lahko rekel, da je na pol gorski. Zahteva dokaj vsestranske tekače, saj takšni, ki tečejo samo po ravnini, nimajo veliko možnosti.« Prav tako Metka: »Proga je bila dobro pripravljena, vse pohvale organizatorjem.« Župan in Metka se na tek nista posebej pripravljala, oba pa redno rekreativno tečeta. Izjema je Gašper: »Tek sem vzel kot trening za prihajajoče Evropsko prvenstvo v gorskih tekih, ki bo 5. julija v Turčiji. Sem član slovenske reprezentance. Danes je bila ta trening tekma odlična.

Tudi pogoji so danes takšni, kot bodo na Evropskem prvenstvu.« Po doseženem rekordu na trzinskem teku mu seveda želimo vse najboljše na Evropskem prvenstvu.

Športno društvo Trzin je tekmovanje izpeljalo na vrhunski ravni. Člani ŠD so progo dobro označili in varno usmerjali in spremljali tekače vse do cilja. Za osnovnošolce je bil tek brezplačen. Ostali pa so ob plačilu prijavnine 10-ih evrov dobili kupon za osvežilno pijačo v kavarnici Motorino Caffè, spominsko majico in tudi topel obrok - italijansko specialiteto glavnega kuharja Jerneja Urbanca. Ob prihodu v cilj so tekmovalce bučno pozdravili tudi številni gledalci, ki jim ob tako visoki temperaturi gotovo ni bilo žal, da so spremljali tek v malce hladnejši senci. Vsi tekmovalci so se ob

prečkanju ciljne črte osvežili s hladno pijačo, organizatorji pa so poskrbeli tudi za zdravo prehrano, saj so vsem pripravili sveže sadje. Kot v večnem mestu ob visokih temperaturah so predvsem otroci brezskrbno začofotali v fontani, polni hladne vode, pred Centrom Ivana Hribarja.

Za pomoč pri organizaciji se Športno društvo Trzin zahvaljuje vsem, ki so prireditve omogočili. To so bili: Občina Trzin, Kelme, Inari, d. o. o., Mr. Pet, Coca Cola, Stele plesk, d. o. o., Salomon, Pevc, d. o. o., Motorino Caffè in NLB d. d. Vsem, ki se niste mogli udeležiti tokratnega Teka Petra Levca, pa nasvidenje čez leto dni.

Iztok Plevelj

Skrajšani spominski maraton lepo uspel

Trzinski in domžalski košarkarji se vsako leto s košarkarsko tekmo spomnijo preminulih prijateljev Tadeja Zevnika (ZeLe) in Kristjana Miklavčiča (Jano). Junjske previsoke temperature vročinskega vala, ko se marsikomu skoraj ni dalo premikati, so povzročile kar nekaj skrbi organizatorjem, saj so vedeli, da v takih razmerah tekmovanje nikakor ne bo užitek, zaradi vročine pa bi bilo lahko celo nevarno. Kljub vsemu so se odločili, da tekmovanje bo, ne sicer 24-urni dan košarke, kakršne so včasih prirejali, ampak se bodo svojih prezgodaj preminulih prijateljev dostojno spomnili s skrajšanim maratonom od 12. do 18. ure. Vsaka stran je zbrala po 25 košarkarjev, ki so bili tudi v težjih pogojih pripravljene igrati in počastiti spomin na mlada košarkarja. 23. junija točno ob 12. uri je Tia Zevnik v Športnem parku Trzin vrgla začetno žogo in začeli so se zagrizeni boji pod košema. Košarkarji so prikazali privlačno, napadalno igro. Ekipi sta se nekaj časa menjavali v vodstvu, na koncu pa so zmagali igralci ekipe Jano iz Domžal z rezultatom 544:515.

Pogovor s predsednikom Kolesarskega društva Felixi Marjanom Ferkoljem

Na kolo za »pristnost odnosov in prijateljsko vzdušje«

Za tokratno izdajo Odseva smo se pogovarjali s predsednikom trzinskega kolesarskega društva Marjanom Ferkoljem. V poletnih mesecih je rekreativna vadba zelo zaželjena, med priljubljenimi dejavnostmi pa kolesarjenje. Marjan Ferkolj že več kot 10 let z družino živi v Trzinu. Kot velik ljubitelj športa, zdravega življenja in seveda kolesarjenja že nekaj let predseduje Kolesarskemu društvu Felixi in vodi številne člane društva po različnih kolesarskih poteh.

Prosim, da se na kratko predstavite vsem našim bralcem, ki vas še ne poznajo. Koliko časa ste že občan Trzina, s čim se ukvarjate?

Rojen sem bil leta 1959 na Dolenjskem. Po poklicu sem univ. dipl. pravnik, zaposlen v Banki Slovenije, v Trzin pa sem se preselil z družino leta 2000. Trzin smo izbrali, ker nam omogoča vsakodnevni stik z naravnim okoljem in ker nam nudi pristnejše in toplejše medčloveške odnose, kot mesto Ljubljana. Trzin s svojo lokacijo predstavlja tudi odlično izhodišče za hojo in kolesarjenje, ki sta moji najpogostejši obliki rekreiranja.

Aprila leta 2006 je bilo pod vašim vodstvom ustanovljeno samostojno Kolesarsko društvo Felixi. Kako kot zdajšnji predsednik ocenjujete delo društva do danes?

V Trzinu se organizirano kolesari že okrog 20 let. Do leta 2006 smo bili vključeni v Smučarsko društvo Trzin kot kolesarska sek-

cija, potem smo postali samostojno društvo in si naredili ime Kolesarsko društvo Felixi. Vsa ta leta je včlanjene trzinske kolesarje, veliko let pa tudi mene, vodil, organiziral in nam svetoval Srečko Frantar, ki še danes predstavlja »dušo« in glavnega mentorja našega društva. Dolgoletnega predsednika sem pri vodenju zamenjal pred tremi leti, ker zaradi zdravstvenih razlogov te funkcije ni mogel več izvajati. Po letu 2006, ko smo konstituirali lastno društvo in organe odločanja, je interesno enakovrstno društvo lažje oblikovalo in izvajalo letne kolesarske načrte in izoblikovalo organizacijo, ki povsem ustreza interesom članov. Vsekakor je bilo delo društva zelo uspešno, saj število naših članov stalno raste. Posledica rastočega članstva so tudi povečani stroški, za kar bi potrebovali dodatna sredstva oziroma sponzorje.

Kakšne so dejavnosti društva, organizirate številne izlete?

Društvo smo ustanovili z namenom, da bi članom in simpatizerjem ponudili organizirano rekreativno kolesarjenje ter strokovno pomoč pri nabavi kolesarske opreme in pri tehniki vožnje. Želimo doseči čim bolj množično vključevanje krajanov naše občine v rekreativno kolesarjenje, usposobiti udeležence za varno kolesarjenje in z nastopi na organiziranih kolesarskih prireditvah v Sloveniji ter v tujini povečevati prepoznavnost našega društva in občine Trzin. Poleg tega želimo izkoristiti vse pozitivne učinke redne telesne vadbe in druženja v športu, kot npr.: izboljšanje psihične in telesne kondicije, izboljšanje zdravja, promoviranje športne rekreacije kot oblike zdravega načina življenja ter z druženjem povečati občutek pripadnosti kraju in društvu.

Člani KD Felixi se udeležujemo športnorekreativnih prireditev v organizaciji Kolesarske zveze Slovenije, Zavoda za šport Slovenije in Olimpijskega komiteja ter sami organiziramo redna skupinska kolesarjenja različnih težavnostnih stopenj. Med drugim organiziramo tudi občinske prireditve »Družina na kolesu«, ki so med občani zelo lepo sprejete.

Kako pridobite denarna sredstva za dejavnosti KD Felixi?

Člani društva sami iz lastnih sredstev financiramo 95 % stroškov, ki nastajajo pri izvajanju dejavnosti, med drugim za nabavo koles in kolesarske opreme, prevoze, štartnine na prireditvah, napitke in športno prehrano med rekreacijo, preostalih 5 % pa sofinancira Občina Trzin.

Pravite, da se društvo udeležuje številnih tekmovanj po Sloveniji. So trzinski kolesarji uspešni?

Člani društva se vsako leto udeležimo 20 športnorekreativnih prireditev v organizaciji Zavoda za šport Slovenije, Olimpijskega komiteja in Kolesarske zveze Slovenije (maratoni in dirke za cestna

ter vzponi za gorska kolesa). Trzinski kolesarji smo v rekreativnih kolesarskih krogih in na rekreativnih prireditvah zelo uspešni, saj se na prireditvah pojavljamo redno in množično ter dobivamo pokale za množičnost udeležbe, dosegamo pa tudi vidne športne uspehe, saj naši člani vsako leto posegajo po najvišjih mestih na navedenih slovenskih kolesarskih prireditvah.

Koliko članov ima društvo in katerih ugodnosti so deležni člani društva?

KD Felixi ima 104 člane. Aktivnim kolesarjem poleg organizirane kolesarjenja in strokovne pomoči ponujamo tudi servisiranje koles, ki jih člani uporabljajo za društveno kolesarjenje, in to na stroške društva. Vsako leto organiziramo tudi seminar o pripravi na kolesarjenje, tehniki vožnje, treningih ipd., na katerem nam predavajo vidni slovenski kolesarski strokovnjaki.

Kje se lahko vsi zainteresirani kolesarji včlanijo v društvo?

Zainteresirani občani lahko spremljajo naše akcije, obvestila in fotografije na naši spletni strani felixi.xtreemhost.com, se nato z eno od navedenih oseb za stike dogovorijo za poskusno vožnjo, in potem poskušamo uskladiti pričakovanja in sposobnosti novega kolesarja z dejavnostjo društva.

Glede na to, da je kolesarska sezona na vrhuncu, bi vas prosil za nasvet glede varnega kolesarjenja. Kakšno opremo potrebujemo za varno kolesarjenje, katere relacije so najbolj varne?

Svetoval bi, da je kolo, ki ga kolesar uporablja, brezhibno in redno servisirano, da ima kolesar vedno na glavi zaščitno čelado, ne glede na dolžino poti. Na daljših relacijah naj uživa tekočino in hrano ter izbira manj prometne poti. V vročih dneh naj kolesari zjutraj ali pozno popoldne. Če je le mogoče, naj ne kolesari sam zaradi morebitne pomoči na cesti ob okvari ali nesreči in boljše vidnosti v prometu ter da o kolesarjenju tudi kaj prebere.

Kakšne načrte in želje imate za prihodnosti?

Skrbeti, da bo društvo delovalo še bolj učinkovito, uvesti nove trase v Sloveniji in širše, predvsem pa spodbujati in negovati pristne odnose in prijateljsko vzdušje ter obdržati povezanost, v kateri se bomo člani društva še naprej počutili dobro.

Lepa misel ob koncu. Želim vam uspešno nadaljnjo pot.

Iztok Plevelj

Termografski posnetek pozidanega dela naselja Trzin

Termografija ali toplotno slikanje je eden od postopkov ugotavljanja primerne toplotne zaščite stavb in predvsem kakovosti izdelave. Ker človeško oko ne zazna toplotnih anomalij, si je treba pomagati s toplotno (IR) kamero. S pomočjo toplotne kamere poiščemo toplotne mostove na strehi, fasadi ali pa v notranjosti stavbe, kjer toplota prehaja iz hladnejšega zunanjega v toplejši notranji prostor ali obratno.

Najpogostejše termografske meritve, ki jih opravljamo z uporabo termokamere, so: merjenje toplotnih izgub stavb, merjenje električnih vezij in naprav, mehanskih delov strojev in naprav in puščanje vode - detekcija puščanja vode iz vodovodnega omrežja.

Uporabljamo jo tudi za odkrivanje mest netesnosti, poškodb v konstrukciji, preverjamo delovanje inštalacij (talno ogrevanje), prisotnost vlage v konstrukciji. S pomočjo IR kamere tako lahko hitro najdemo napake na konstrukciji in jih odpravimo. Slabost termografije je, da se mora opraviti v ugodnih razmerah, saj v nasprotnem primeru rezultati niso optimalni.

Pomembno je, da se termografija opravi v času, ko se toplotni tok čim manj spreminja. Razlika med temperaturo notranjosti in temperaturo zunanosti mora biti vsaj 20° K, razlika v temperaturi okolice čez dan mora biti čim manjša (primernejše je oblačno vreme). Pred meritvami je potrebnih 12 ur brez sončnega sevanja, zato termografijo izvajamo v zgodnjih jutranjih urah v zimskem času. Termografija se zaradi slabše kakovosti posnetkov ne opravlja v dežju, snegu ali vetru. Uporablja jo tudi vojska in policija (termovizija), znanost, industrija, medicina.

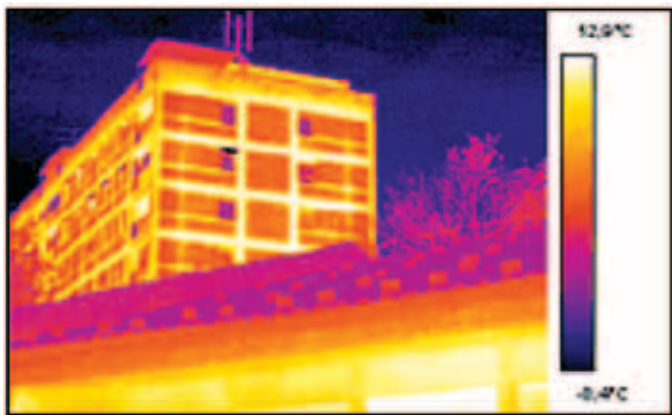
Ločimo **zračno in talno oz. aero_in terestrično termografsko snemanje** - v Trzinu smo opravili prvega, in to s pomočjo helikopterja (Flycom, d. o. o.).

Merjenje toplotnih izgub stavb

Termokamere so v gradbeništvu pričeli uporabljati pri energetskih pregledih stavb. Termični posnetek pokaže variacijo temperature po zunanem plašču. Toplejši deli oddajajo več toplote, kar največkrat pomeni, da je tam toplotna izolacija slabša. Vzrokov za slabšo izolacijo je več, od tega, da jo graditelj sploh ni vgradil, do okvare ali prisotnosti močnejše vlage. Seveda pa je tovrstna zanesljiva analiza izgubljanja energije možna le v zimskem času. Rezultati meritev – in na temelju teh opredelitev določenih toplotnih izgub – s sodobnimi termokamerami so zanesljivi že ob 10-stopinjski razliki med temperaturo znotraj in zunaj objekta.

Primer: Termogram stanovanjskega bloka

Na sliki je termogram stanovanjskega bloka, ki je bil očitno zgrajen v 60-tih letih, in sicer pred prvo naftno krizo. Plašč bloka je v celoti precej toplejši od zraka, lepo pa se vidijo toplotni mostovi nosilnih betonskih plošč.

Termografska slika Trzina - opis legende

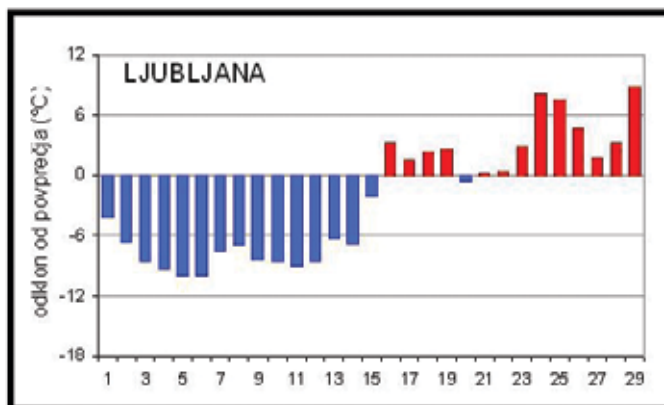
Termično snemanje (termični DOF ali digitalni ortofoto posnetek) je bilo opravljeno 1. 3. 2012 v zgodnjih jutranjih urah, torej še pred sončnim vzhodom, ko je večina prostorov ogrevanih. Primerljivi

meteorološki podatki kažejo, da so bile v času snemanja tudi ustrezne vremenske razmere, ki so nujne za dobre rezultate. Območje snemanja zajema večino pozidanega dela občine Trzin. Na temperaturni lestvici so različne temperature predstavljene z različnimi barvami, od najnižje temperature (minus 4 stopinje Celzija), ki je prikazana s črno barvo, do vijoličaste (-3 st. C) preko različnih odtenkov rdeče (od -3 st. C – temnejši toni, do 1 st. C – svetlejši toni), oranžne (2 st. C) ter rumene kot najtoplejše od 2,5 do 4 stopinje Celzija.

Datum slikanja: 1. 3. 2012;

Čas slikanja: 5.15 – 5.43 po sončevem času (UTC + 1; lokalni čas UTC + 2);

Vremenske razmere prejšnjega dne: Letališče Brnik, maks. dnevna T = 21.8 °C

Ljubljana Bežigrad (februar 2012)

Posneti del je predstavljen v obliki termičnega ortofoto načrta, na katerem je celotna vsebina prikazana v enotnem merilu na celotnem območju. Deli zgradb, kjer toplota uhaja skozi stene oziroma strehe, so toplejši, kar se na sliki odraža v svetlejši barvi. Vidi se, da je bila v času snemanja velika večina zgradb ogrevanih, kar je razvidno iz tega, ker so zgradbe na delih, kjer uhaja toplota, svetlejšje barve. Na celotnem območju je le nekaj zgradb, ki so črne barve, pa tudi njihova okolica je temno vijoličasta oziroma temno rdeča, na osnovi česar sklepamo, da zgradba ni bila ogrevana. Obseg uhajanja toplote posamezne zgradbe je razviden iz razlike v barvnih odtenkih v okviru posamezne zgradbe oz. v primerjavi s sosednjo zgradbo ali okolico (deli, kjer toplota ne uhaja, so temnejši, deli, kjer uhaja, pa svetlejši - rumeni) in velikosti svetlejših površin. Slednje kažejo toplejše dele zgradb, hkrati s tem pa v glavnem tudi mesta, na katerih »uhaja« toplota.

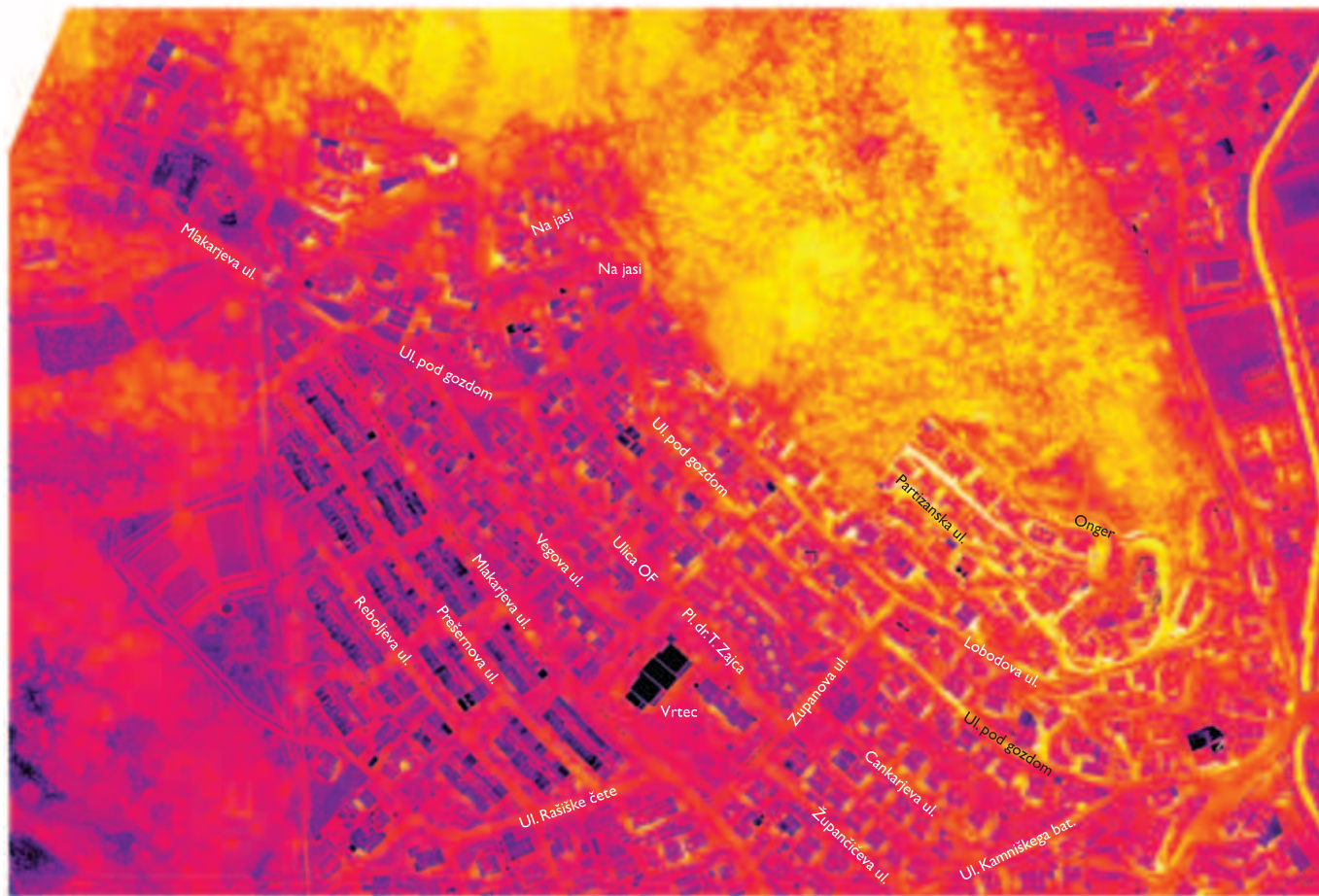
V kolikor nameravate v prihodnje storiti kaj na področju energetske sanacije vaše stavbe, je uporaba takega posnetka (ne pozabite na navedbo vira) odlično izhodišče. Če gre v energetska sanacijo več lastnikov sosednjih/bližnjih stavb, je vse skupaj še manj zapleteno, nikakor pa ne enostavno. Sicer pa je Občina že aktivna v tej smeri, predvsem na poenostavitvi postopkov oz. zagotovitvi tistih delov dokumentacije, ki so skupni lastnikom istovrstnih stavb v soseski ali njenem manjšem delu, v kolikor se bodo ti odločili za morebitno skupinsko energetska sanacijo. Vsak ima seveda svoje račune glede energetske učinkovitosti lastne stavbe, pa vendarle je to lepa priložnost, da se – gledano vsaj srednje, še bolj pa dolgoročno – nabere kar lep prihranek.

Izvajalec termičnega snemanja:

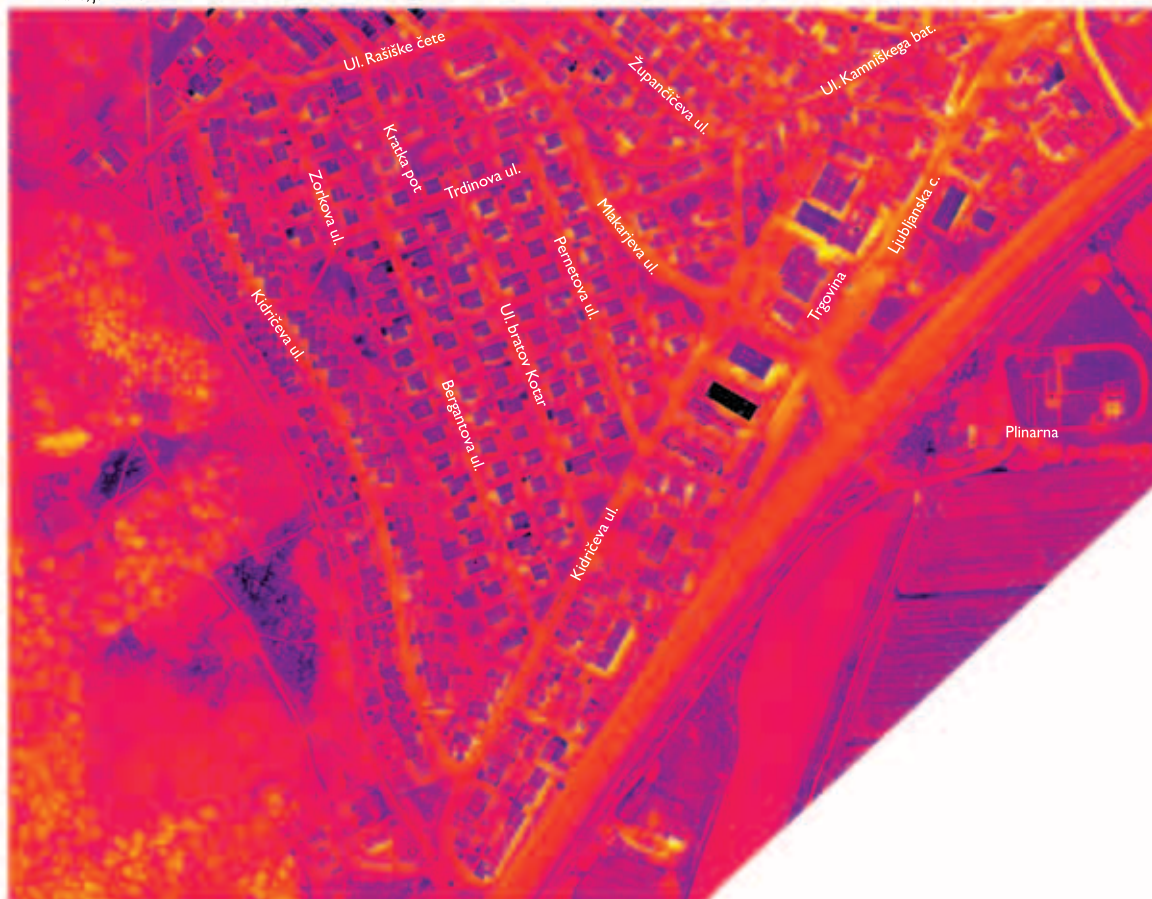

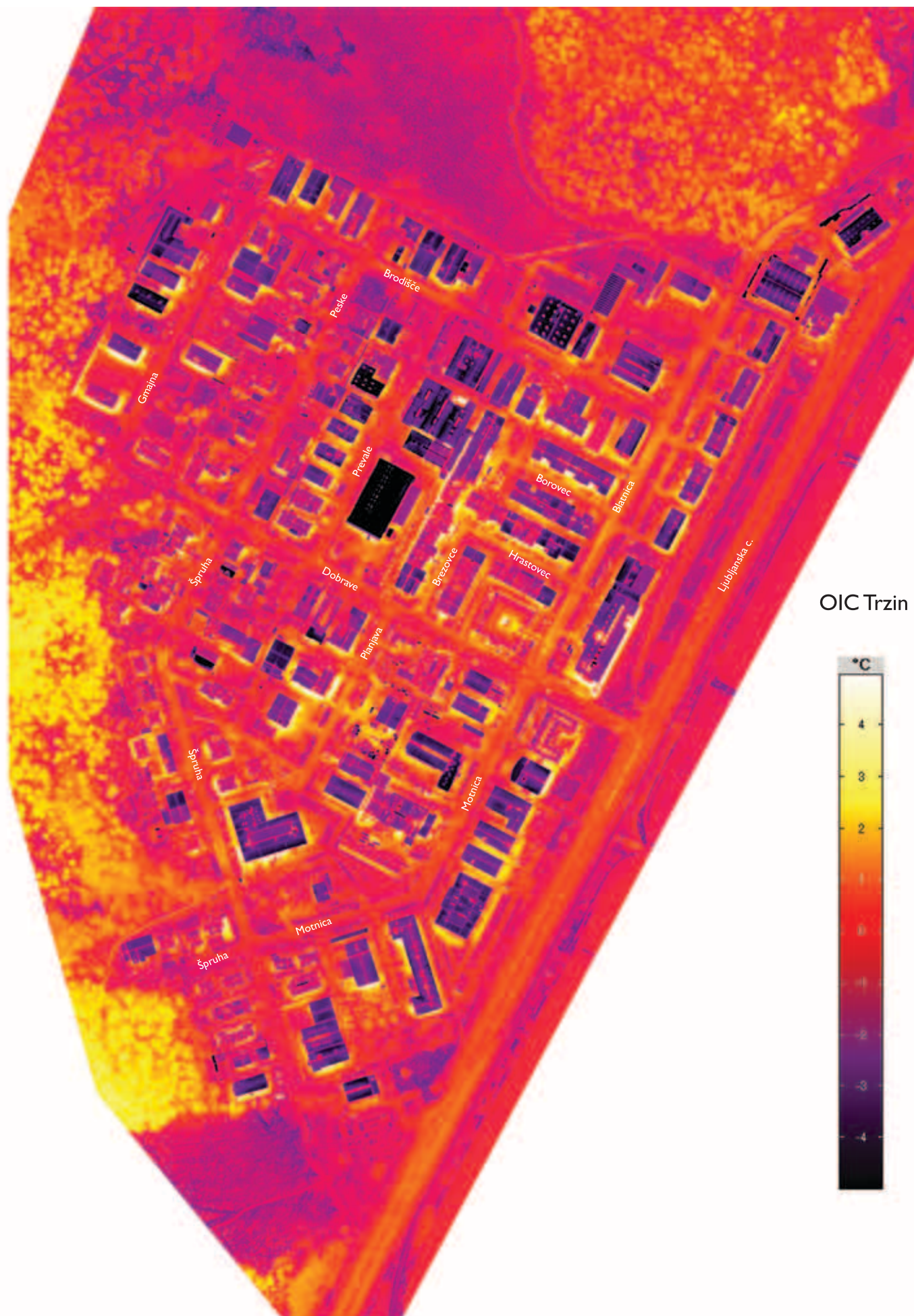
Oblikovanje posnetkov: Andrej Gril
Besedilo: Miha Pavšek

Trzin Mlake, severni del

Trzin Mlake, južni del

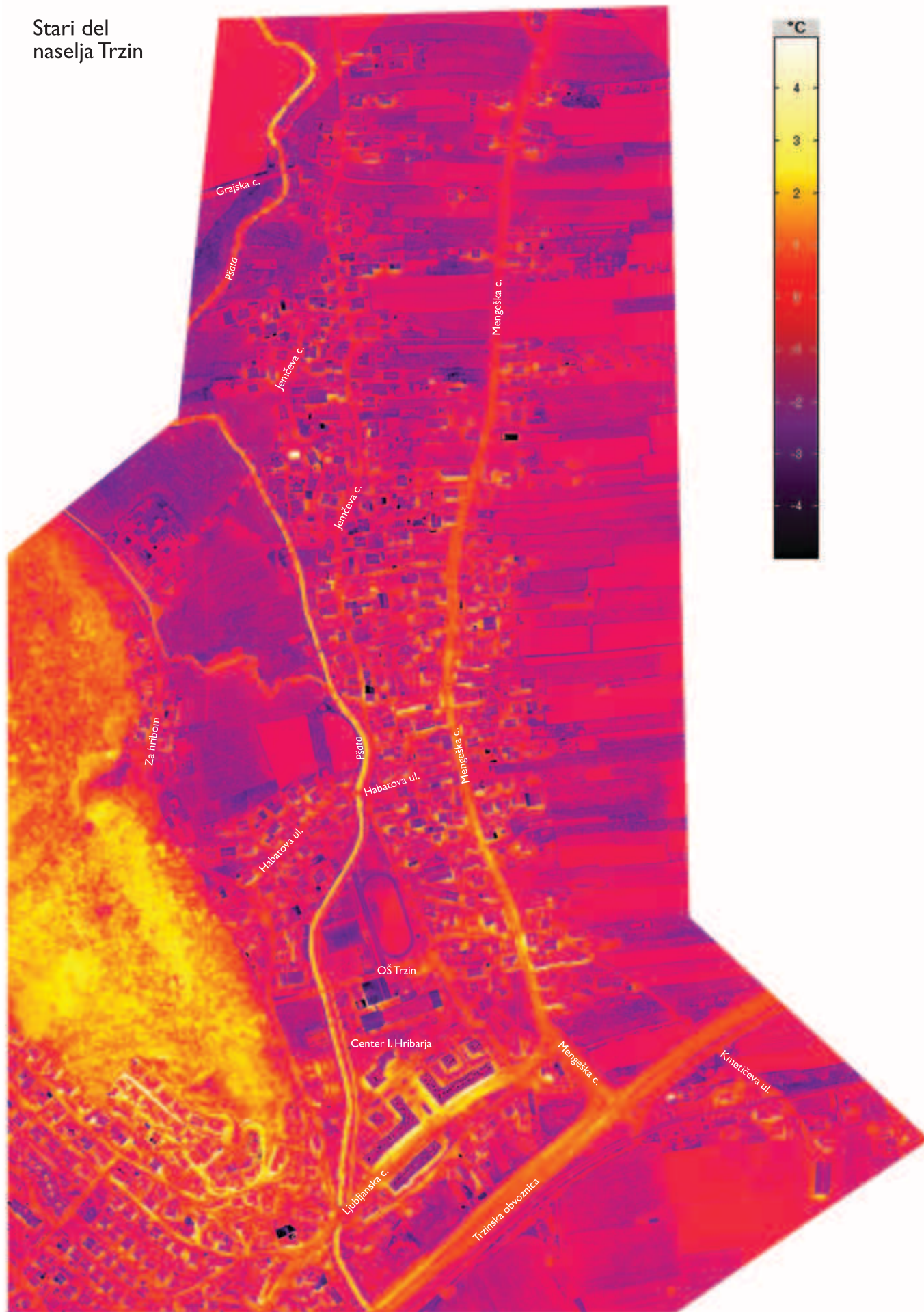

OIC Trzin

Stari del
naselja Trzin

Nova moč na čelu DPM

Lado Krašovec: Za aktivno povezovanje družin

Lado Krašovec je veliko več kot le novi predsednik Društva prijateljev mladine Trzin – je oče, planinec, mož in predvsem človek s posebnim poslanstvom, to je oživetev mladinskega povezovanja v Trzinu. Kakšna bo torej njegova taktika?

Ste alpinist, amaterski radijec, oče dveh otrok ... Vaši hobiji so zelo zanimivi, zanima pa me, ali boste na podlagi lastnih zanimanj usmerjali delovanje društva ali pa boste upoštevali tudi tiste otroke, ki jim višek zabave predstavljata npr. kiparjenje in dramska igra?

No, počnem še marsikaj drugega, vendar moji hobiji z aktivnostjo v DPM nimajo kaj dosti opraviti. Ko z ženo še nisva imela otrok, se je življenje vrtelo okrog plezanja in alpinizma. Sedaj je na prvem mestu družina.

V Trzinu in okolici je veliko društev. Vsako društvo se ukvarja s svojim področjem, otroci pa se vanje vključijo zaradi svojih in skupnih interesov. Prav nobeno društvo ne more ustreči vsem interesom. DPM smatram kot društvo, ki spodbuja skupno družinsko življenje, aktivno preživljanje prostega časa, poudarja vlogo otrok in staršev v družini. DPM lahko organizira delavnice za otroke (tudi kiparske in dramske), ob tem pa tudi predavanja in delavnice za starše. Otroci in starši se moramo stalno učiti in izpopolnjevati, se naučiti živeti kot družina, trdno tlakovati začrtano pot, tudi ko pridemo do razpotja.

Katera je bila vaša največja želja v mladostniških letih in ali si želite, da bi takrat delovalo neko podobno društvo in vas spodbujalo?

V mojih mladostniških letih (štel sem 11 ali 12 let) sem po nekem naključju prišel v Radioklub Domžale. Tam sem spoznal ljudi enakih interesov. Zanimala me je elektronika, ob tem pa še povezave s celim svetom. To ni primerljivo s sedanjim časom: danes imajo mladi Skype, Internet, Facebook ... Pred 35-timi leti je bil za nas res velik izziv, da smo se pogovarjali preko radia z Ameriko, Avstralijo, Japonsko. Tako velik izziv, da smo tam ostali tudi, ko sta nas šola in življenje razdelila vsakega na svojo pot. Bili so drugačni časi, vendar smo v tej dejavnosti našli svoje mesto, ki ga ohranjamo še danes.

Ste mnenja, glede na to, da sta vaša otroka, tako kot ste tudi vi sami, velika alpinista - hčerka Sara pridno hodi v hribe z mladinskim odsekom, je v skupini Norih krav, ki se preizkušajo na tekmovanju Mladina in gore, sin pa je poleg tega, da je aktiven med mladimi planinci, tudi športni plezalec - da je to posledica vaše vzgoje?

No, nikakor nista velika alpinista, kakor tudi midva z ženo ne. Gotovo pa je to pomemben del našega življenja, ni pa glavni. Sin pleza, v tem je kar dober, ni pa to nikakor edini cilj v življenju. Oba morata najprej končati šolo. Je pa naše skupno početje zagotovo del vzgoje. Skupni cilj je, da otroka vzgojiva v osebi, ki bosta znali prevzeti odgovornost.

Alpinizem in plezanje imata za nekoga mogoče kruto realnost. V alpinizmu potem, ko začneš vzpon, ne moreš po 100 m reči: »Ne da se mi več, nehal bom.« Ne! Običajno se to ne da. Ko enkrat začneš, moraš do konca. Sestop je mogoče le z vrha. Res pa je sestop praviloma precej lažji. Če to prenesemo v življenje, bi pomenilo: kar si zadaš, moraš speljati do konca. Če kot starš uspeš to lastnost privzgojiti otroku, je že polovico narejenega.

Kaj namerava DPM Trzin ponuditi otrokom letošnje poletje?

Prvi teden v juliju in zadnji teden v avgustu, tako kot lani, organiziramo varstvo otrok. Varstvo poteka v osnovni šoli, vendar je vsak dan malo drugačen: učenje jezikov, obisk ZOO-ja, ogledi filmov v kinu, uživanje na bazenu in še kaj.

Zakaj ste se odločili kandidirati za ta položaj?

Pravzaprav so me v to pregovorile članice izvršilnega odbora DPM.

Se tudi vam zdi, da je trzinske otroke lahko obvladovati in vključevati v dejavnosti društva do zaključka OŠ, po odhodu v srednjo šolo pa se kar porazgubijo?

Ko gre otrok v srednjo šolo, spremeni okolje, kjer spozna nove prijatelje, pride do novih spoznanj, zanimajo ga lahko čisto druge stvari. Tako je tudi prav. Da bi se taki mladostniki vključevali v iste aktivnosti v starem okolju, je malo možnosti. To je za njih čas razhajanj in novega povezovanja. Če ni že pred tem dovolj navezan na društvo in ostale člane društva, bo v tem primeru samo razhajanje.

Otroci so nagnjeni k temu, da sami poiščejo svoje subkulture. Vas to skrbi? Obisk dejavnosti v DPM-ju še zdaleč ni množičen.

Sedaj imajo otroci precej več možnosti za aktivnost, kot je bilo to včasih. Lahko bi rekel, da celo preveč. Glavni problem vidim v beganju od enega krožka k drugemu, od enega športa k drugemu. In tretjemu ... Po eni strani je super, da lahko otrok preizkusi, kaj mu najbolj ustreza, vendar mislim, da k temu beganju dosti pripomorejo prav starši. Povsod je prisotna ekonomska logika. Koliko bom dal in koliko bom dobil. Otroci večinoma nimajo privzgojene vztrajnosti, ne trudijo se dovolj na izbranem področju. To se kaže tudi kasneje v srednji šoli. S čim manj truda in čim lažje.

DPM si tukaj simbolično lahko najde samo rezino v kolaču. Društvo je veliko. Kot sem že omenil, vidim naše poslanstvo predvsem v spodbujanju aktivnega družinskega življenja. Pa če je to s predavanji, izleti v hribe, kolesarjenjem ali piknikom v naravi. Modelarji gredo v modelarsko društvo, smučarji v smučarsko ... V večini teh društev otroci delujejo sami. V našem pa se trudimo, da bi bila družina skupaj.

Zakaj DPM vsaj delno ne prestopi od organiziranja planinstva do drugačnih dejavnosti, npr. vrstniških mediacij, ki so se na OŠ Trzin izkazale za zelo dober program pomoči mladim, drug drugemu?

Kot sem že omenil, so naše dejavnosti družinske. Mediacije se gredo v šoli, ker so za to strokovno usposobljeni. To je ena od stvari, kjer ni dovolj samo to, da bi to rad počel. To moraš tudi znati početi in biti usposobljen za to. Mi pa smo amaterji, ki samo želimo družiti družine, otroke.

Veliko večino nas, ki smo sedaj starši, so vzgojili navadni amaterji, torej ljudje brez diplom iz sociologije ali doktoratov iz medicine. Dostikrat samo z osnovnošolsko izobrazbo. Preživeli smo vsakršne otroške bolezni, puberteto, pa prvo prekrokano noč ... ampak ti amaterji so vzgajali nas in vzgojili nove starše, ki smo prav tako amaterji. Dokler vzgajamo svoje otroke, je to čisto normalno, če bi hoteli še sosedove, pa že potrebujemo diplomu. Iz tega vidika se mi zdi mediacija zelo vprašljiv koncept.

Ali pa npr., zakaj se v okviru DPM ne pomaga mladim pri izbiri srednje šole in fakultete? Včasih se zdi, da bi se te probleme dalo razrešiti že s pogovorom, a nekako nihče ne želi prisluhniti.

Ni slaba ideja. Starši in otroci bi se lahko kje srečali in se pogovarjali o dilemah glede vpisa, saj prav taki pogovori lahko marsikaj razrešijo, dajo pobudo, usmeritev.

Če to naredimo na ta način, bi še šlo. Lahko svetujemo otroku

prijatelja ali znanca, za vse ostalo pa imamo usposobljene službe. Glede na zakonodajo in standarde pri tem ne vem, če sploh smemo kaj takega početi.

Sem del trzinske mladine, pa vendar me informacije o delovanju društva DPM ne dosežejo. Kako to? Nameravate na tem področju ubrati kak svež pristop?

Jeseni bo zaživela internetna stran DPM Trzin. Sedaj obveščamo z letaki na šoli in v vrtcu ter plakati na javnih mestih. Na splošno pa je problem slabega odziva tudi pri ostalih društvih. Mislim, da ni toliko problem slaba obveščanost, slabša je odzivnosti.

Kako vidite vaše poslanstvo na tem položaju?

Rad bi od nekoga prejel formulo, kako povezati vse in vsakemu nuditi, kar potrebuje. To je že skoraj tako kot tisto s svizcem ...

Kot sem že dejal, je moje poslanstvo povezovanje družine in mladih. Kar se tiče mladih, so tisti izven osnovne šole že precej nedostopni. Če se niso našli v interesnih društvih ali klubih, jih bomo tudi mi težko dosegli. Največji odziv imajo po navadi družinski izleti in delavnice.

Veronika Cukrov

Simona Pirc Jenko – mentorica šahovskega krožka v vrtcu in osnovni šoli Trzin

Mladi trzinski šahisti lahko dosežejo še več

Že večkrat smo poročali o uspehih mladih trzinskih šahistov. Nesporno ima posebne zasluge za to njihova mentorica Simona Pirc Jenko, zato se nam je zdelo prav, da jo povabimo na pogovor. Zaupala nam je, da se je s šahom sama srečala relativno pozno, ko je v drugem razredu učiteljica učence vprašala, če bi se kdo pridružil šahovskemu krožku, in je povsem otroško naivno dvignila roko skupaj s celotnim razredom, ne da bi se ji sanjalo, kaj šah sploh je. Pa vendar je kaj kmalu to izvedela, in ta ljubezen traja še danes.

Zdaj v vrtcu navdušuje malčke za starodavno umetnost šaha z legendarno pravljico o Pikiju Jakobu in njegovem dobrednem jedenju figur ter suvereno postavi Ban Tane na šahovnico in jih vodi v junaški spopad, v osnovni šoli pa nadaljuje s kombiniranjem nogometa in šahovske logike. Karkoli je že skrivnost njenege uspeha, Simona Pirc beleži izjemno hitro rast vpisa v šahovski krožek, ob tem pa poudarja: »Kljub neverjetnim uspehom naših šolarjev imamo še možnosti za visoko uvrstitev.«

Med 200 slovenskimi osnovnimi šolami (od skupno 550-tih!), kjer je možnost obiskovanja šahovskega krožka, so mladi trzinski šahisti po uspešnosti že zdaj na 17. mestu - glede na sposobnost trzinske mladine pa je ta sicer izjemen dosežek še vedno veliko premalo, poudarja Simona.

Katere sposobnosti, pomembne tudi kasneje v življenju, razvija šah?

Na tem področju je bilo narejenih ogromno študij, ki kažejo na občutne razlike med tistimi, ki šah igrajo, in tistimi, ki ga ne. Napredek se pokaže predvsem, če otroka že od zgodnjega otroštva privajamo na igro. V prvem in drugem razredu se ti otroci veliko hitreje naučijo brati, najbolj pa je vidna razlika pri računanju, ki se ga priučijo preko šahovnice. Pa tudi kasneje v življenju; za športnike npr. rečejo, da jim fizična dejavnost pomaga pri kondiciji in telesni pripravljenosti – enako je s šahom. S šahovsko igro namreč skrbimo, da nam možgani ne zaspijo. Zato je pripo-

ročljiva od malih nog do zrelih let – še najboljša stvar pri vsem skupaj pa je ravno to medgeneracijsko povezovanje, ki ga sicer v današnjem svetu primanjkuje.

Je v Trzinu veliko talentiranih mladih šahistov?

Že na podlagi njihovih uspehov lahko rečemo, da so povečini zelo talentirani. Val Kmetič iz OŠ Trzin se je konec koncev lani udeležil svetovnega prvenstva v Braziliji in se dobro uvrstil. Letos je svetovno prvenstvo pri nas, v Mariboru, in kot država gostiteljica imamo priložnost, da sodeluje več naših mladih, tako da bodo tekmovali kar štirje iz OŠ Trzin.

Zakaj naši mladi šahisti delujejo v okviru šahovskih društev iz sosednjih krajev (npr. loškega)?

Tu gre za povsem praktične namene. Loško društvo je bližje, sodelujemo pa tudi s trzinskim. Predsednik kluba Loka je Marjan Ocepek, ki je resnično dober človek in strokovnjak, saj mi je do zdaj velikokrat priskočil na pomoč s svojim znanjem in izkušnjami. Na tekmovanje hodimo skupaj z Osnovno šolo Mengeš in smo skupaj preživeli veliko lepih trenutkov. Na osnovni šoli Mengeš je mentor ravno tako gospod Ocepek.

Kako poteka krožek pod vašim vodstvom? Spoznavate tudi zgodovino šaha ali se bolj posvečate razvijanju taktike skozi igro?

Želim jim na najbolj preprost način prikazati vse, v zadnjem času se trudim vzpostaviti analizo igre po njej – prejšnji mesec sem tudi pridobila licenco za to. Zdi se mi zelo pomembno, da po partiji šaha razmisliš, zakaj si neko potezo naredil, in se iz teh dejanj česa naučiš in vidiš, na kakšen način delujejo tvoji možgani.

Bi rekli, da je pri šahu uspešnost v največji meri odvisna od vaje, splošne inteligence ali talenta?

Dobro je imeti vse trije: talent, vlagati trud, hitro in pravilno reagirati ... Težko rečem, da je nekaj bolj pomembno.

Kakšno je na šoli zanimanje za krožek?

Krožek gre v konkurenco z drugimi, zelo zanimivimi krožki. Težko je tekmovali s tako različnimi krožki, npr. vrtnarjenjem ali astronomijo. Ker se trudim zadevo narediti zelo prijetno, je vpis večji – ne dajem npr. domačih nalog in trudimo se predvsem, da je zabavno. Tu imam tudi prednost, ker je OŠ Trzin praktično edina šola, kjer se s šahom začne že v vrtcu – otroci tam spoznajo osnove šaha in se potem tudi v osnovni šoli radi odločajo zanj.

Koliko sodelujete s šahovskim društvom in Občino Trzin?

Z obema zelo dobro sodelujemo.

Nekateri menijo, da je zaradi mojstrsko dovršenih iger na pametnih mobilnikih šah danes preprosto zastarel – da obstajajo druge, napredne, sicer virtualne igre, ki veliko bolje razvijajo logiko in razmišljanje. Pa vendar, ali lahko neka abstraktna uganka na zaslonu nadomesti vso psihološko igro in celotno izkušnjo partije šaha?

Mnenja so različna, a še vedno ostaja dejstvo, da je pri šahu pomembna igra iz oči v oči. V Sloveniji so začeli izvajati program, s katerim bodo učenci iz šahovskih krožkov preko Šahovske zveze dobili uporabniško ime in geslo ter začeli partijo z nekim drugim učencem, npr. iz Maribora, lahko si boš tudi dopisoval. Vendar sem mnenja, da tu manjka kontakt. Seveda imamo tudi take možnosti, kot jih npr. nudi Skype, kjer lahko vidiš igralca, pa vendar – popolnega fizičnega izkustva pri virtualnih nadomestkih ni.

Veronika Cukrov

Upokojenci smo se srečali v Dolgi dolini

Na prvi poletni dan je pritisnila neznosna vročina, zrak je miroval in sonce je neusmiljeno pripekalo. Mogoče prav zaradi vročine, pred katero se je najbolje skriti v zaprte prostore, je bilo najprej videti, da bo piknik odpovedan zaradi premajhnega števila prijav. Potem pa so v ponedeljek in torek člani v večjem številu prihajali v center, nekateri ob tem še poravnali neplačano članarino, in odločitev je padla, da piknik bo. Prijavljenih nas je bilo okoli 50, kar glede na število članov v društvu upokojencev ni veliko, za organizacijo pa dovolj. Mogoče je marsikoga odvrnila huda vročina, dopust, bolezen

ali kaj drugega ali pa 10 EUR. Pri znesku naj omenim, da je sicer višji kot lani, vendar je treba upoštevati, da so se stroški znatno povišali, čeprav uradna statistika tega ne potrjuje. Statistika je eno, naše vedno tanjše denarnice pa drugo, in to je na žalost realnost.

V petek zgodaj zjutraj pa neprijetno presenečenje, kajti prebudile so nas dežne kaplje, občasno kar dež in močan veter. Ker pa je tudi vreme vedelo, da imamo trzinski upokojenci v Dolgi dolini srečanje, se je kmalu razvedrilo in temperatura je bila ob rahlem pihanju za nas kar prijetna. Pridni organizatorji so imeli ob uri vse pripravljeno in druženje se je pričelo. Krompirjev golaž je bil ravno prav začinjen in kar klical je po dobri kapljici. Kasneje pa so nam postregli še z odličnim odojkom in prilogami. Vseskozi smo hrano pridno zalivali z vinčkom in veliko količino vode. Čeprav je bil to istočasno tudi dan, ko je vlada organizirala proslavo ob dnevu državnosti in s svojo odločitvijo, da dela praporščakov na proslavo ne povabi, družbo še bolj razdelila, se na našem druženju to ni opazilo. Pogovarjali smo se o vsakodnevem načinu življenja v tretjem življenjskem obdobju, o tem, kako smo preživeli mlada in zrela leta, o delu, sodelovanju, prijateljstvu, družinah, težkih obdobjih v življenju in predvsem o veselih trenutkih, ki nam dajejo energijo za sedanje čase. Vmes so pevci tudi večkrat zapeli in nekaj nas je ostalo kar dolgo časa. Skratka, bilo je prijetno, zato nasvidenje drugo leto.

Dunja Špental

Center aktivnosti Trzin odkriva skrite talente

Center aktivnosti Trzin je med Trzinci že dobro poznan. Glede na rezultate izvedene ankete o zadovoljstvu članov s programom Centra le-ta prinaša številne pozitivne učinke v življenje oseb, ki

so vključene v aktivnosti. V njem je tudi priložnost, da člani še naprej razvijajo svoje sposobnosti in nadarjenosti ter morda odkrijejo še kakšen skriti talent, kar se lepo kaže v njihovih izdelkih. Veseli smo, da so udeleženci programa pripravljeno svoje stvaritve tudi javno predstaviti, s čimer posredno polepšajo življenje stanovalcem Doma starejših občanov in njihovim svojcem, ki si razstavljene predmete radi ogledajo. Konec maja so udeleženci tečaja digitalne fotografije pod vodstvom Tjaše Krivec pripravili razstavo svojih posnetkov, ki so zdaj na ogled stanovalcem in obiskovalcem. Fotografijam se je konec junija pridružila še razstava slik in risb tečajnikov slikarske skupine, ki jo je uspešno vodil slikar Simon Jugovič Fink iz Trzina. Najbolj množično pa je bil obiskan kulinarični tečaj pod vodstvom odlične trzinske kuharice Ive Dolenc, ki je skupaj z udeleženkami za zadnje srečanje pripravila estetsko dovršene pogrinjke in slastne dobrote, ki se jih ne bi branili tudi zahtevnejši gurmani. Obe omenjeni razstavi in fotografije zaključka tečaja si lahko vse do jeseni ogledate v pri- tličnih prostorih enote Doma počitka Mengeš v Trzinu.

Katarina Pezdirc

Člani Trzinke zaplesali na Pogačarjevem trgu v Ljubljani

Na povabilo Kulturnega društva Medžimurje Ljubljana smo člani TD Kanja Trzin 22. junija v večernem času sodelovali v programu ob prazniku državnosti Republike Slovenije in Republike Hrvaške na Pogačarjevem trgu v Ljubljani. Predsednik KD Medžimurje Ljubljana Mijo Stanko je v pozdravnem nagovoru zlasti poudaril prijateljstvo in pomen obeh praznikov, v programu pa so se zvrstile glasbene in folklorne skupine prijateljskega društva.

Člani Turističnega društva Kanja Trzin pa smo se predstavili z virtuozom na harmoniki Simonom Vrbcem in FS Trzinko. Najprisrčnejši so bili nastopi otrok, ki so pesmi zapeli tako v hrvaškem kot slovenskem jeziku. Po prireditvi smo ob pogostitvi utrdili medsebojno sodelovanje v njihovih društvenih prostorih na Masarykovi cesti v Ljubljani.

JV

Napovednik TD KANJA: julij, avgust, september

10. avgust

Lovrenčev sejem Podčetrtek

Predstavitve Trzina v plesu, rezbarstvu, vezenju

8. september

Dobenski praznik

Sodelovanje TD Kanja

9. september

42. dnevi narodnih noš Kamnik

Povorka narodnih noš

Začetek različnih delavnic

Napoved v sept. številki

Poletje je vedno primerno za predstavitev domače in umetnostne obrti ...

Od srede junija do prvih jesenskih šolskih dni se po Sloveniji vrstijo različne prireditve, sejmi, festivali, dnevi jagod, piva, domačih jedi, najbolj vidno sled pa pustijo izdelovalci domače in umetnostne obrti in ponudniki tradicionalnih dobrot. Povabil je veliko, na vseh se ne moremo predstaviti, pa vendar – naši rezbarji, vezilje in tudi slikarji se kar radi odzivajo.

Že po dobrem začetku poletnih dni je bilo TD Kanja s skupino vezilj prisotno v Jabljah na 15. srečanju ljubiteljev stare kmetijske tehnike, kar dva dni so bile vezilje nato tudi na "dnevu jagod in špargljev" na Bregu pri Litiji, pa na Vidovem sejmu v Lukovici, polepšale so dvodnevno grajsko prireditev v Žužemberku, čaka jih avgustovski sejem v Podčetrtku ..., da ne govorimo o domačih prireditvah, kot je festival Trzinska pomlad, Medna-

rodni folklorni festival, kjer so umetnine iz lesa prikazali tudi rezbarji. Ti so bili seveda na srečanju Pod lipami v Grobljah, v Kamniku ob počastitvi 100. obletnice rojstva znamenitega Kamničana, mojstrskega rezbarja Maksa Berganta, ki je bil bližnji sorodnik in mogoče tudi vzornik mentorja trzinskih rezbarjev Marijana Vodnika, posamezne skupine pa se predstavljajo in ustvarjajo domala povsod po Sloveniji, kot na primer na prazniku čipk v Železnikih in Idriji.

Čeprav se barva poleti hitro suši, si slikarji s tem ne belijo glave. Radi so v naravi in v družbi, in če dopušča čas, se pridružijo kolegum iz sosednjih društev, nedavno tudi mengeškemu Likovnemu društvu na tradicionalni prireditvi Sprehod ob Pšati.

JV

Trzinski gasilci se ne dajo kar tako!

Čeprav jim je najprej vreme onemogočilo, da bi imeli veselico, so člani Prostovoljnega gasilskega društva Trzin sklenili, da veselica mora biti, in čeprav so takrat nekateri Trzinci že šli na počitnice, saj so želeli izkoristiti zaradi praznika podaljšan konec tedna, so gasilci svojo veselico vseeno pripravili v soboto, 23. junija. Spet se je pokazalo, da je sreča na strani pogumnih, obisk je bil dober, druženje kar lepega števila obiskovalcev pa se je zavleklo do zgodnjih jutranjih ur. Gasilci so spet potrdili, da so dobri organizatorji in kar se tiče veselice tudi kar utečena ekipa. Ne nazadnje

naj ne bi manjkala tudi ravs, čeprav ne ravno na prizorišču veselice, ampak pri bližnji šoli. Eni so rekli: tradicija mora biti, stari Trzinci pa so se nasmihali ob spominih in si mislili, da se časi in razmere spreminjajo. Kakor koli že, policisti so vseeno morali priti na veselico. Pa ni bilo vse tako adrenalinsko, veliko je bilo tudi glasbe, plesa, pogovorov in smeha, organizatorji pa so poskrbeli tudi za srečelov, ki je pritegnil marsikak evro za dobro nagrado.

MŠ

Podaljšanijada 2012

Četrtek, 14. junija, je bil za učence OŠ Trzin, ki ostajajo v podaljšanem bivanju, poseben dan. Organizirali smo Podaljšanijado – »olimpijado« učencev podaljšanega bivanja. Osrednja gosta sta bila atleta Matija Kranjc in Rožle Prezelj, ki sta se prijazno odzvala našemu povabilu.

Gosta sta letošnja olimpijca: Rožle Prezelj nastopa v skoku v višino, Matija Kranjc pa tekmuje v metu kopja. Skupaj z učenci smo se zbrali v večnamenskem prostoru, kjer nas je ravnateljica Helena Mazi Golob pozdravila z uvodnim nagovorom ter vrhunskima športnikoma izrekla dobrodošlico. Po slovenski himni sta atleta prisotnim predstavila svoji di-

sciplini, pripomočke, rekvizite in način treninga ter sistem tekmovanja v atletiki. Učenci so jima navdušeno prisluhnili in nato zastavili številna vprašanja, na katera sta prijazno odgovarjala. Sledila je Podaljšanijada, športne igre na športnem igrišču, ki sta jih s prerezom slavnostnega traku in častnim krogom otvorila atleta. Učenci so se lahko skupaj s Prezljem in Kranjcem pomerili v številnih različnih zabavnih spretnostih in si v primeru uspešno opravljenih preizkušenj prislužili medaljo. Vsi so se lahko preizkusili v igri z vodo, poskoki z zavezanimi nogami, v metu vorteksa z Matijem Kranjcem, skokom v daljino z Rožletom Prezljem in drugimi igrami.

Čas, namenjen »podaljšanijadi«, je prehitro minil, a smo vseeno uspeli obema športnikoma zaželeli obilo športnih uspehov na letošnjih olimpijskih igrah v Londonu, prav tako pa tudi v nadaljevanju športne kariere. Prezlel je le nekaj dni po obisku

v OŠ Trzin popravil svoj osem let star slovenski rekord, ki sedaj znaša 232 centimetrov.

Marijana Petek, učiteljica podaljšanega bivanja

Vezi je vabijo

V oktobru ponovno začnemo z delavnicami ročnega vezenja. Vse, ki vas zanima tovrstno ustvarjanje, obveščamo, da bo začetek učenja veziljstva 1. oktobra 2012 ob 16.30 uri, nato pa bo delavnica potekala ob istem času vsak ponedeljek v prostorih Centra Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/F Trzin.

Vabljeni!

Kratke novice iz PD

Naši mladi planinci ravno taborijo v Završnici

Medtem ko berete te vrstice, 25 mladih članov PD Onger Trzin pod budnim očesom vodnikov PZS in mladinskih voditeljev nabira nove gorniške izkušnje pod Stolom, najvišjim vrhom Karavank. Za boj z lakoto je zadolžena sedaj že kar legendarna kuharica Rezka – zagotovilo, da nihče ne bo lačen.

Kaj vse se bo dogajalo na 26. mladinskem taboru v Završnici, pa boste lahko prebrali v septembrski številki Odseva, a kolikor nam je prišlo na uho, bo letošnji program tabora precej prenovljen. Zabave menda zares ne bo manjkalo!

26. MLADINSKI PLANINSKI TABOR
MLADINSKEGA ODSEKA PD ONGER TRZIN

Zaključki krožkov na OŠ Trzin

Tudi v preteklem šolskem letu je PD na OŠ Trzin vodilo tri krožke: dva planinska (PS Komarčki in PS Bose kože) ter športno-plezalnega. Pri slednjem opažamo probleme, ki jih s seboj prinaša le en termin treninga na teden. Nujno potrebujemo še en termin za trening v telovadnici (trening 2x na teden je čisto običajen ritem pri športnem plezanju) - kajti nekateri mladi plezalci so že pričeli odhajati na treninge v sosednje kraje, ki nudijo boljše pogoje. Srčno si želimo, da nastalo situacijo skupaj z OŠ čim prej razrešimo.

Akcija markacistov na Kalški gori

Letošnja osrednja akcija markacistov, na kateri bodo sodelovali tudi člani Tehnične komisije Komisije za planinske poti PZS, bo potekala v prvi polovici avgusta na območju Kokrsko sedlo – Kalška gora – Škrbina.

Akcija je predvidena za **10. in 11. avgust**. V petek popoldne bo prevoz opreme s tovorno žičnico na Kokrsko sedlo, v soboto pa prenos opreme na delovišče in ... delo.

Vabilo: Ker bo potrebno nekaj pomoči pri transportu tehnične opreme ter za rezanje razraslega ruševja, vabimo vse, ki so pripravljeni nuditi pomoč, da se nam pridružijo. Vse potrebne informacije bodo objavljene na spletni strani www.onger.org.

Nove smerne table na Krvavcu – uspešni na razpisu

Kot smo že poročali, je naše PD kandidiralo na razpisu Komisije za planinske poti PZS za sofinanciranje postavitve usmerjevalnih tabel na izhodiščih planinskih poti in na samih planinskih poteh. S prijavo smo uspeli, tako da nas zaradi tega v pogorju Krvavca do jeseni sicer čaka nekaj več dela. Nove usmerjevalne table bomo postavili na nekaterih poteh, ki jih vzdržuje PD Onger Trzin, z njimi pa bomo poskrbeli za bolj varno hojo planincev, izletnikov, turistov ...

Nove ugodnosti za člane planinskega društva

- Planinska zveza Slovenije je s Termami Krka sklenila dogovor, po katerem imajo naši člani popust pri namestitvah in wellness storitvah v njihovih termah Dolenjske in Šmarješke Toplice, v Talasu Strunjan, hotelih Otočec in v Hotelu Krka v Novem mestu.
- Cenejša je enosmerna in povratna vozovnica za krožno kabinško žičnico Kanin (- 1,00 EUR).
- Septembra 2012 ob nakupu vozovnic za nihalno žičnico Vogel je 10% popust.

Vse ugodnosti seveda lahko koristite ob predložitvi veljavne planinske izkaznice.

Vabilo na izlet na Veliko špičje

»Glavni« poletni izlet našega PD bo letos planinske sladokusce odpeljal na Veliko oz. Lepo špičje, ki velja za pravi »kraljevski sprehod« po zračnem grebenu med Trento in dolino Triglavskih sedmerih jezer. Tura je primerna za gornike, vajene grebenske in daljše hoje po občasno zmerno težki zavarovani plezalni poti; osnovnošolci obvezno v spremstvu staršev. Izlet bo vodil vodnik PZS Miha Pavšek.

Odhod: sobota, 4. 8., ob 5.30 s parkirišča pri OŠ, spanje v Zasavski koči na Prehodavcih, prihod v Trzin v nedeljo zvečer.

1. dan 5 – 6 ur hoje, 2. dan 7 – 8 ur hoje. Obvezne prijave in informacije do petka, 3. 8., do 20. ure na: info@onger.org ali SMS na GSM 031/658-598.

Vse ostale informacije o turi najdete na spletni strani www.onger.org.

Emil Pevec

Slamnata sled Domžal

Domžale, v prelomu 19. in 20. stoletja sloveče mesto z dolgotrno slamninarsko tradicijo, so se letos več kot dostojno oddolžile generacijam, ki so ustvarile bogato dediščino na tem področju. Aprila so v Godbenem domu odprli Slamninarski muzej, v začetku julija pa je izšla še obsežna monografija publicista Matjaža Brojana *Slamnata sled Domžal*.

»Odraščal sem v Ravnikarjevi slamninarski tovarni, ki je v obdobju takoj po drugi svetovni vojni že pešala,« pripoveduje Brojan. »To je bila nekoč kar velika slamninarska tovarna, med slovenskimi slamninarskimi v Domžalah pa največja. V najboljših časih je ta tovarna zaposlovala 33 šivalk slamninkov, po končani vojni pa so Ravnikarju z nacionalizacijo odvzeli vse njegovo premoženje, vključno s tovarno. Ta je počasi odhajala v pozabo in nato povsem izginila. V hiši je vse govorilo o slamninarski tradiciji, bilo je na tisoče predmetov, ogromno je bilo najrazličnejših dokumentov. Poleg tega je bilo med tem gradivom še zelo veliko slamnatih kit najrazličnejših vzorcev in barv. Ko so podirali domačijo in skladišče, so to dediščino žal odpeljali na odpad. Kljub temu je v meni ostala ta sled prednikov, ki so v mojem spominu in zavesti vse bolj prisotni, hkrati pa jih zelo občudujem. To so bili čudoviti ljudje, in je knjiga *Slamnata sled Domžal* oddolžitev vsem, ki so se kakorkoli ukvarjali s slamninarstvom.«

»Danes se na vse načine trudimo, da bi prišli v Evropo, da bi se ji približali z izdelki ali tehnologijo, s pametjo, ljudmi in mladimi strokovnjaki,« razmišlja Matjaž Brojan, avtor monografije *Slamna-*

ta sled Domžal. »V drugi polovici 19. stoletja smo bili Domžalčani že sredi stare Evrope, celo vodilni pri tehnologiji in izdelavi slamninkov. To je bilo evropsko središče tovrstne proizvodnje. Naše slamnike so prodajali v čisto vseh mondenih prodajalnah vseh največjih evropskih mestih, vključno s Parizom.«

Brojan dodaja, da smo k sreči še pravočasno ohranili, kar se je ohraniti dalo. Zbiral je in ohranil zelo veliko in izredno bogato slamninarsko zbirko, ki se zdaj nahaja v Slamninarskem muzeju v Domžalah. Ocenili so jo v Tehniškem muzeju Slovenije in zapsali, da gre za zbirko, kakršne ni v Evropi.

Knjiga Slamnata sled Domžal je tudi svojevrsten učbenik pletenja kit, saj to delo doslej še ni bilo opisano in ohranjeno. »V pripravi knjige sem se največ ukvarjal s postopki pletenja kit, kjer so za to opravilo uporabljali od štiri do devetnajst slamic,« pojasnjuje Brojan. »Osemkrat sem obiskal pletice iz Krašnje, ki ohranjajo to tradicijo, prav tako ni bilo ustreznega besedišča, zato sem v posvetovanju z Jankom Modrom celo na novo ustvaril nekatere tehnološke besede oziroma pojme.«

Ali obstaja kakšna možnost, da bi oživili slamnikarstvo na Domžalskem? »Problem je v slami. Včasih so za slamnikarje gojili do meter in pol visoko pšenico, saj je za to dejavnost primeren le del od klasa do prvega kolena, dolg do 70 centimetrov. Ta pšenica bi v sedanjih vremenskih razmerah, predvsem zaradi močnih vetrov, polegala. Seveda bi kite lahko uvozili iz Kitajske, saj se jim očitno to še vedno izplača. V slamnikarskem muzeju želijo, da bi z delavnicami vsaj nekoliko oživili slamnikarsko tradicijo; upam, da nam bo to uspelo,« sklene Brojan.

Matjaž Brojan, avtor monografije o slamnikarstvu

Primož Hieng

Knjižne niti Iz trzinske »knjižne klepetalnice«

Tokratne knjižne niti so spletle roke, ki rade in veliko drsijo med knjižnimi platnicami - roke bralk, ki se družijo v trzinski »knjižni klepetalnici«. Na njihovih knjižnih policah se prav gotovo ne nabira prah, ampak nove knjige, kot je razbrati iz njihovih zapisov, z novimi doživetji, sanjarjenji, nauki, bolečino, humorjem ... pa tudi pravo mero skrivnosti.

Tančico skrivnosti so odstranile s šestimi knjigami, ki so jih v zadnjem času najbolj pritegnile. V uredništvu smo si drznili k vsaki zgodbi oziroma zapisu dodati nadnaslov, ki se nam je utrnul ob prebiranju prispevkov.

Tako nas Mili popelje v severnjaški humor »neverjetno očarljivega« (če se izrazimo z besedami ene od njegovih knjig z morda najbolj »odštekanim« naslovom Očarljivi skupinski samomor) Paasilinne, Marjeto navdušuje irska pisateljica, Sonja prisega na »kraljico« kriminalk, Slavka se odloči za preprosto resnico amišev, Regino pretrese presunljiva zgodba o zamolčani deklici z

Downovim sindromom, Ivica pa v kolažu zgodb o ženskah odkriva drobce iz njihovih različnih starostnih obdobj.

Pa pogledjmo:

Severnjaški humor v knjigah finskega pisatelja Paasilinne

»V tem šolskem letu, po katerem se ravnamo tudi v naši čitalnici, sem prebrala kar nekaj knjig. V zadnjem času pa sem se lotila finskega pisatelja Arta Paasilinna. Od vseh njegovih knjig pa me je zelo in najbolj zabavala knjiga Dedu za petami. Kaj vse je naumil v tej pripovedi! Zelo duhovito in severnjaško pisanje! Zdi se, kakor da s svojim bogatim in izzivalnim besednjakom doda vsebini svetlobo in toploto, ki je tam zgoraj niso posebno deležni. Vsekakor pa je seveda velika zasluga prevajalca, da povedano seže tudi v našega duha.

Med dopustom bom zagotovo našla še katero njegovo žepnico, da se bom nasmihala, zmajevala z glavo in tudi nasmejela njegovemu humorju, ki je poseben, drugačen, a sprejemljiv za vse, ki radi beremo in podoživljamo zgodbe.«

Mili

Nevidni prijatelji kažejo pot do ljubezni in prijateljstva

»Rada imam knjige in že kot otrok sem jih rada prebirala. Ob branju si človek vzame čas zase, da se odmakne od vsakdanjega življenja in se prepusti sanjarjenju, neznanim dogodivščinam in potovanju po zanimivih deželah. Skratka, knjiga je vir znanja in informacij.

»Branje je najboljše učenje.« A. Puškin

Navdušila me je knjiga irske pisateljice Cecelie Ahern Če bi me videla. Roman je pripoved o urejeni, zadržani in hladni gospodični Elizabeth. V službi je precej uspešna, sicer pa zelo osamljena. Že od otroštva je obremenjena s problemi razbite družine. Stalno ima skrbi z mamo, sestro, očetom. Skrbeti mora za malega nečaka Luka. Zaradi tega ne pozna prijateljstva, prijaznosti in ljubezni. Mali Luka se ob njej počuti osamljeno. Zato si izmislil »nevidnega« prijatelja Ivana, s katerim se lahko pogovarja, igra in uči. Elizabeth temu sprva nasprotuje, počasi pa ga sprejme tudi za svojega »nevidnega« prijatelja, ki ji pokaže pot do prijateljstva in ljubezni. Namišljeni nevidni prijateljji mogoče obstajajo, mogoče ne. Obstajajo le zato, da zadovoljijo potrebe tistih, ki jih potrebujejo. Mogoče so samo plod domišljije. Možno je, da obstajajo, da so tukaj, da pomagajo in so v oporo tistim, ki jih potrebujejo, ki verjamejo vanje in jih zato vidijo.

Nikoli ni prezgodaj in nikoli prepozno za branje, za pogovor in prijetno druženje ob branju.

F. Schiller pravi: »Pravljice, ki so mi jih pripovedovali v otroštvu, imajo globlji pomen kakor resnice, katerih me je naučilo življenje.«

Marjeta

Prava mera skrivnosti v kriminalkah Agathe Christie

»Sredi julija smo, torej je čas, da redni bralci vzamemo v roke počitniško branje: Mirujoči umor Agathe Christie. O tej »kraljici« kriminalk je težko napisati kaj novega – dejstvo je, da imajo njene duhovite zgodbe pravo mero skrivnosti, niso pregrebe, opisi, predvsem angleškega podeželja, slikoviti, konec pa vedno prese-netljiv.

Knjiga govori o mladi, komaj poročeni Gwendi iz Nove Zelandije. Pripotovala je v Anglijo, kjer naj bi si z možem Gilom ustvarila nov dom. Našla je čudovito staro hišo, ki pa ji predrami že pozabljene spomine. Izkazalo se je, da je bila kot otrok tu priča umora svoje mačehe. Postopoma odkriva dolgo zamolčano resnico, najde tudi dva osumljenca, v resnici pa je morilec mačehin brat, ki bi umoril tudi Gwen, če je ne bi rešila gospodična Marple, ki po srečnem koncu neutrudno odhiti novim odkritjem naproti.«

Sonja

Zakladnica vrednot

Le katera zgodba je to? Avtorica nam je ni zaupala, so jo pa amiši očitno tako navdušili, da gotovo ne bo imela nič proti, če izdamo naslov sijajne knjige Preprosta resnica, avtorice več uspešnic Jodi Picoult, ki govori o amiših ali kvekerjih.

»V šestnajstem stoletju se je v Evropi začelo anabaptistično gibanje. Skupina verskih skrajnežev se je uprla krstu dojenčkov in se izrekla za krst v odrasli dobi. Potomci tega gibanja so tudi amiši, ki so se pozneje naselili v Pensilvaniji. Njihovo življenje je preprosto zato, da se lahko izrazijo vrednote, ki so resnično pomembne, in njihova načela so popolnoma nasprotna ameriške-mu načinu razmišljanja. Amiši verjamejo v skromno življenje in podrejenost bogu. 'Živimo preprosto življenje, da drugi preprosto lahko živijo,' to je bistvo filozofije amišev, ki me je spremljalo skozi zgodbe o njih. Iz njihove zakladnice vrednot se da marsikaj naučiti in prenesti v svoje življenje.«

Slavka

Ko izrečena laž usodno oblikuje življenja glavnih junakov

»Zadnja knjiga, ki sem jo prebrala iz knjižnice Trzin, je bila Hči varuha spominov pisateljice Kim Edwards. Opisuje družino, v kateri se je rodila hči z Downovim sindromom. Oče, ki je bil zdravnik, je pri porodu svoje žene, ki je rodila dvojčka, opazil, da ima hči Downov sindrom. Otroka je izročil medicinski sestri, naj ga odnese v dom za invalidne otroke, ženi pa povedal, da se je rodila mrtva punčka in so jo že pokopali. Vendar se je medicinska sestra usmilila punčke, jo varno skrivala in sama vzgojila. Na koncu knjige je mama izvedela vso resnico in hčerko tudi spoznala.

Ob branju sem se večkrat razjokala. Bila sem tudi prisotna, ko je gospa iz Domžal povedala svojo zgodbo s sinom, ki se je rodil z isto diagnozo. Tudi sama imam v sorodstvu enak primer. Zato sem knjigo doživljala v živo. Priporočam jo v branje tudi drugim.«

Regina

Ženske usode

»Knjiga Ženske slovenske pisateljice Milene Miklavčič je sestavljena iz več zgodb o ženskah. Zgodbe pripoveduje v prvi osebi ali pa njihovo zgodbo pripoveduje nekdo, ki jim je blizu ali pa je na nek način povezan z nastopajočo v zgodbi; v večini so to moški.

Te zgodbe niso obširne, temveč so samo kratki inserti življenja posameznih žensk. Pogosto pa so v njih opisani pomembni, celo prelomni dogodki v zgoščeni obliki, tako da si bralec lahko ustvari celostno podobo osebe, ki v posamezni zgodbi nastopa. Te zgodbe so različne: tragične, boleče, vsakdanje, odsev naveličanosti ali pa neobičajne, tudi neverjetne.

kljub tragičnosti, naveličanosti ali neverjetnosti pa se bralec zave, da so to lahko zgodbe ljudi iz naše bližine, da jih živijo ljudje iz resničnega življenja. In postavi se ti vprašanje, koliko takšnih zgodb se skriva za videzom urejenih odnosov in za zidovi na videz urejenih domov. In postavi se ti vprašanje, kaj vse se skriva v ljudeh, kakšne mračne strasti, ki v nekem trenutku privrejo na dan, koliko običajnih in neobičajnih strasti, želja in hrepenenj posameznik skriva pred drugimi in pogosto celo pred samim seboj.«

Ivica

Upamo, da ste dobili vsaj eno idejo za počitniško branje. Če bo seznam prekratek, pa odkrijte na novo Barcelono skozi oči Ildelfonsa Falconesa v Morski katedrali ali pa v Igrri angelov Carlota Ruiza Zafóna. Naslednjič pa vas pričakamo z novimi namigi.

Mili, Regini, Slavki, Ivici, Marjeti in Sonji iz Knjižnega klepeta pa gre velika zahvala za trud in pogum, da so stopile iz anonimnosti in obogatile knjižne niti. Verjemite, to ni mačji kašelj, je pa dober občutek. Bravo, vražje punce, korajža velja!

Naj velja še za vas, ki si še ne upate, pa nam imate kaj zaupati. Se bremo po poletju, velja?

Nataša Pavšek

P. S.: Če želite predstaviti svoj pogled na branje, opozoriti na dobro knjigo ali karkoli v zvezi s knjigami, se lahko ojunacite in nam to zaupate na spletnem naslovu: knjizne.niti@gmail.com

Županovo otroštvo v Trzinu

Ivan Hribar, ljubljanski župan med letoma 1896 in 1910, je bil zagotovo svojevrstna politična osebnost 19. in 20. stoletja. V svojem bogatem življenju, ki se je začelo sredi 19. stoletja v Trzinu, je opravljal številne funkcije; med drugim je bil slovenski bančnik, politik, diplomat in publicist. V času svojega županovanja je pomembno prispeval k razvoju Ljubljane, še posebej pa je bil zaslužen za popotresno obnovo mesta.

Z dvema knjigama *Moji spomini* je Ivan Hribar zapustil neprecenljiv dokument časa, v katerem je živel, in med drugim se spominja tudi svojega otroštva v Trzinu. »Rojen sem bil v Trzinu dne 19. septembra 1851. leta,« pravi Hribar. »Mojemu očetu je bilo ime Fran. Priženil se je bil iz Trnovč pri Zlatem polju na posestvo moje matere Marije, rojene Rožič. To posestvo je imelo popisno številko 82 in je obsegalo četrtno zemlje, ali – kakor so navadno imenovali – grunta. Naša hiša – pri Boldinčkovih – je bila majhna in lesena; tudi gospodarsko poslopje, ki se je hiše držalo, je bilo tesno. V hlevu moja roditelja nista nikdar imela več ko troje živinčet. Dvorišče in vrt pri hiši sta bila majhna.«

Hribar v spominih svoje mladosti opisuje tudi, kako so mu dali ime. »Pri krstu je boter predlagal, naj mi dajo ime Matevž, ker sem bil rojen tik pred njegovim praznikom. Roditelja sta hotela imeti Janeza, in ker jima je umrl prvorojenec tega imena, sta določila, naj njegovo ime podedujem jaz,« piše v *Mojih spominih*.

Kot pravi nekdanji ljubljanski župan, njegovi spomini segajo v drugo leto starosti nazaj. »Skozi malo okence naše hiše je sipalo sonce svetle jutranje žarke, ki so padali poševno pod mizo, kjer je koklja valila piščeta,« je zapisal. »Mati jim je bila nasula pšena, jaz pa sem se v krilcu plazil po tleh, sem prilezel pod mizo, prekobalil leseno prečko, ki je vezala mizne noge med sabo ter jemal pšeno v ročice, da sem ga sipal piščancem. Za pečjo na čelešniku je sedel ded in je nekaj govoril; jaz pa sem ga oponašal, tako da se je mati, ki je dedu odgovarjala, morala mojemu početju smejati.«

Hribarjevo otroštvo je zaznamovala bolezen, in tudi o tem poroča v *Mojih spominih*. »Sedaj mi za nekaj časa izgine vsak spomin ter se začne šele v trenutku, ko sem se zbudil kakor iz težkega spanja in videl pri svoji postelji očeta in mater, kakor sta držala v rokah tablo in na vsaki strani table prižgano svečo,« pravi. »Ta prizor me je nenavadno pretresel. Kasneje

mi je mati pripovedovala, da me je skoraj dve leti lomila božjast in da sta me z očetom priporočila svetemu Valentinu ter me zaobljubila na Limbarsko goro. Da bi sveti Valentin sigurneje pomagal, sta si izposodila pri sosedovih njegovo sliko in jo med gorečima svečama držala pri postelji proti meni. Res me je še istega leta ded Jirhec iz Trnovč nesel v košu na Limbarsko goro, na kateri se mi je silno živahno v spomin vtisnila množica ljudi, ki se je gnetla ob stopnicah pred cerkvijo, nizki zvonik, ker sem do takrat poznal le visoke, in pa slika svetega Valentina v cerkvi, pod katero sem moral klečati in roke k molitvi sklepati. Moliti kljub vsem opominom zaradi silnega razburjenja nisem mogel.«

Hribar v *Mojih spominih* o svoji bolezni še piše: »Svoje ozdravljenje od božjasti si razlagam s tem, da so se mi ob nenavadnem prizoru table z gorečima svečama pretresli živci kakor pod udarcem električnega toka in se s tem okrepili. Celo kasnejše življenje me namreč božjast, čeprav sem dokaj slabotne konstitucije, ni nikdar napadla.«

Vsako otroštvo je povezano z druženjem vrstnikov. Hribar si je izbral za tiste čase nenavadno prijateljstvo: »Ker je bil naš vrt pretesan, shajali smo se otroci najraje na sosednjem prostornem Volkovem vrtu, kjer smo se mogli po mili volji pojati, svinko biti, na deskah, ki so bile položene čez lesene koze, gugati in zabavati se z drugimi, med vaško deco več ali manj udomačenimi igrami. Kadar smo se naveličali tega dvorišča, ali kadar so nas zaradi vrišča, ki smo ga delali, z njega zapodili, drveli smo v Palovcu, k Romsu ali pa h Goltnarju. Ta domači priimek je hiša imela zato, ker je bil gospodar za vrtnarja v baron Janežičevem gradu Jablje. Kadar smo bili na poslednje imenovanem vrtu, igrala se je z nami tudi domača hčerka Micika, ki je bila enakih let z mano. Ne vem zakaj, a kmalu se mi je od vseh otrok najbolj prikupila; tako celo, da se mi je večkrat po njej zatožilo. V takem slučaju sem se splazil kaj rad h Goltnarjevim. Pa tudi Micika je rada k nam hodila v vas.«

Ivan Hribar si je globoko v spomin vtisnil dogodek ob veliki noči, ko mu je mati na veliko soboto spekla kolaček. »Prva moja pot, ko sem kolaček prejel, je bila h Goltnarjevim, kjer sem ga izročil Miciki,« se spominja kasnejši ljubljanski župan. »Ona mi je v zameno za to dala troje pirhov. Prvišnji domov nisem imel več kolačka; oče in mati pa sta me ostro prijela ter mi očitala, da Goltnarjevo Miciko 'štimam'. Ni mi bilo znano, kaj to pomeni; ali nekako instinktivno sem čutil, da bi to ne bilo prav,

ter sem zagotavljal očetu in materi, da ni res, kar mi očitala, pač pa, da mi je Micika od vseh otrok najbolj všeč. Ostro sta mi zabranila še kdaj h Goltnarjevim hoditi. Takrat je kanila prva grenka kaplja v mojo kupo življenja in vprašal sem se večkrat sam pri sebi, zakaj ne bi smel občevati s pridnim otrokom, ki ni nikomur nič žalega storil.«

Kmalu po tem dogodku je Hribarjev oče prodal trzinsko posestvo in kupil v Mengšu drugo, enake velikosti. S tem se je končalo trzinsko Hribarjevo obdobje, družina pa se je nato večkrat selila. Hribar pravi: »Preseleli smo se torej tjakaj in začel sem hoditi v šolo. Naša hiša je stala sredi Mengša nedaletč od splošno znane Tonhove gostilnice in je imela priimek pri Blejčkovih s številko 65. Že naslednje leto pa je oče prodal tudi to posestvo in kupil hišo v Gornjem Mengšu.«

Ivan Hribar v svojih zajetnih spominih opisuje še en dogodek svojega otroštva. »Izza mengeškega bivanja ostali so mi nekateri dogodki prav živahno v spominu,« piše. »Še istega leta po naši priselitvi na Blejkovo je neko noč zagorelo nebo. Ljudje so vsi prestrašeni hiteli iz hiš in nastal je tak hrup na cesti, da smo se prebudili tudi otroci in da smo vsi v strahu prišli za drugimi na cesto. Jokali smo in se drli ali pa od strahu drgetali. »Vsa Ljubljana gori,« se je čulo iz gruce ljudi. »Ali bo tudi naša hiša pogorela?« vprašam prestrašen očeta; on pa me potolaži, da naj se nič se bojim, češ da je Ljubljana tako daleč, da do Mengša ogenj še ogorkov nesti ne more. Šele ko so čez dlje časa prišli od Trzina sem neki vozovi in se je izvedelo, da ne gori »vsa Ljubljana«, temveč le »cukerfabrika« (Cukrarna), sem se z drugimi vred vrnil zopet v hišo, kjer me pa zaradi vtisa, ki ga je napravilo name krvavordeče nebo, ni mogel več objeti spanec.«

Primož Hieng

Rožnik dehti od tisočerih rož

Naša sodelavka Dunja je pred odhodom na morje že v juniju napisala prispevek o skrbi za vrtove v poletni vročini. Čeprav ga je napisala ob začetku poletja, je še kako aktualen tudi zdaj, zato ga objavljamo, pa čeprav malo z zamudo.

V mesecu juniju, ki ima ime po boginji neba Junoni, se poslavlja svežina pomladi, v vrt pa prihaja razkošje in sladkost poletja. Za vrtnarje je to eden izmed najlepših mesecev. Perunike in vrtnice praznujejo opojno razkošje in slednje upravičeno imenujemo kraljice cvetlic. Mesec junij je mesec obilja. Vsepovsod se odpirajo živobarvni cvetovi in zrak diši po cvetočih drevesih, grmih in seveda rožah. Za nagrado si lahko nabereмо šopek cvetja, na večjih vrtovih srce vrtnarja zapoje ob prvi domači zdravi zelenjavi in sadežih. V juniju so poleg pobiranja prvih pridelkov glavna opravila zalivanje, gnojenje, okopavanje in zatiranje plevela. Pa pogledjmo, kako je z zalivanjem, ker ob hudi vročine naše rastline vodo nujno potrebujejo. Pred časom je veljalo, da so ljudje vsak večer prenašali zalivalke in na veliko zalivali trate ter zelenjavne in cvetlične grede. V novejšem času ta navada postaja vse redkejša. Deloma zaradi višje cene vode, deloma postajajo lastniki vrtov vse bolj ozaveščeni in prijazni do okolja. Ne nazadnje so spoznali tudi, da je rastline bolje zalivati takrat, kadar jim res grozi pomanjkanje vode. Veliko pomembnejša je tudi uporaba deževnice, saj je ogreta na primerno temperaturo za zalivanje in je tudi zastoj. In kako poskrbimo za zalivanje med dopustom? V vrtnarskih trgovinah poiščemo samodejno delujoče zalivalne sisteme. Še najmanj težav bo, če se lahko za zalivanje dogovorimo s sorodniki, prijatelji ali ustrezljivimi sosedi. Vseeno pa boste vsakokrat opazili spremembe na vaših rastlinah, ker vsi ljubitelji vemo, da so naše rože navajene na naše roke in kakšno prijazno besedo. Je že tako, da je poleti čas dopustov in istočasno čas najbujnejšega cvetenja.

Pa pogledjmo, kaj nam pred poletnimi počitnicami sporočata modra in vijolična barva. Prva je barva miru in harmonije, je barva zrelosti, razumskosti, visokih vrednot, natančnosti, sposobnosti ... Druga pa je barva domišljije, izraža ekstravagantnost, pričara razkošje in skrivnostno vzdušje.

In katera rastlina združuje obe barvi s čudovitimi odtenki? Sivka, prvakinja med rastlinami, ki je že zdavnaj našla prostor v naših vrtovih, na balkonih in v srcih. Sivka čudovitega nezamenljivega vonja, ob kateri se duša sprosti, da se lahko prepustimo sanjam.

In kot je zapisal P. O. Runge: "Barva je zadnja umetnost, ki je še vedno mistična – in tako mora ostati – ki jo na čuten sluteč način razumemo samo v rožah."

Dunja Špendal

Lepota je ujeta v fotoaparatu

Dan je bil lep, da lepši ne bi mogel biti. V ostri svetlobi je človek lahko opazil tudi najtanjšo bilko, najmanjši cvet in vsako drobceno žuželko, ki se je namenila kdo ve kam. Sonce je zlatilo morje travnih bilk in vetrč je mršil krošnje dreves. Lastovke so razkazovale svoje letalske vragolije in od vsepovsod se je slišalo ptičje žgolenje. Zrak je bil prežet z vonjem po cvetočih drevesih, grmih in rožah, ki so bili zaradi obilice cvetov v vseh možnih barvnih odtenkih videti kot v mavrico odeto poletno razpoloženje.

Je to podoba raja? Da, to je poletje v Trzinu. Z Zinko sva obiskovali izbrane cvetlične kraje in želeli vso to lepoto ujeti v pogled, besedo in fotoaparatu.

S tem je zaključena letošnja že 11. akcija ogledovanja in ocenjevanja urejenosti kraja. Sodelujočim se zahvaljujem za prijateljski sprejem in sodelovanje. Vidimo se na prireditvi, ko si bomo ogledali najlepše cvetje, v mislih podoživljali vonjave in toploto.

Dunja Špendal

100 let gospe Cecilije Grzetič

in veliko bral. To ljubezen do petja in branja je prenesel tudi nanjo, in vprašala me je, če mi lahko zapoje pesem. Prikmala sem in začela je peti Lepa si, lepa si, roža Marija ..., pa še pesem Oj človek moj, vstani ..., ki se poje v božičnem času in jo pojejo samo v Podgorju. Pove, da je pela v cerkvenem in vaškem zboru in da so šli večkrat pet v bližnji Klanec. Neverjetno in zavidljivo je, kako si poleg dogodkov zapomni vse letnice. Povedala je, da je bil njen oče lovski čuvaj in ji je pri premožni tržaški zdravniški družini omogočil dvoletno bivanje. Pri tej družini se je naučila italijanskega jezika, kuhanja in lepega vedenja. Veliko je pletla, kvačkala in brala tako slovenske kot italijanske knjige. In prav ta njena ljubezen do branja je pripomogla k njeni vseplošni razgledanosti in sedanjí mentalni čilosti.

Poročila se je s tri leta starejšim Francem, ko je bila stara 23 let. V zakonu so se jima rodili štiri otroci, trije sinovi in ena hčerka. Ves čas je delala doma na kmetiji in skrbela za otroke in moža. Ljubezen do petja in branja je privzgojila tudi svojim otrokom. Pove tudi, da njen mož ni maral brati, zato pa mu je po svojih besedah obnovila, kar je prebrala. Umrl je pri 83. letih; skupaj sta preživela 56 let. Pove še, da sta ji umrla dva sinova. Sin Ivan je zaradi nesreče umrl pri 40. letih, sin Jože pa pred kratkim zaradi bolezni. Kljub žalostnim dogodkom, ki so se ji zgodili v življenju, je ostala pokončna, klena in vedra, saj je uteho našla v globoki veri in molitvi. Pokazala mi je časopis Družina in povedala, da je nanj naročena in da vsega prebere. Tudi kakšno knjigo še prebere, spremlja tudi dnevne novice na televiziji.

V Domu starejših občanov v Trzinu je 18. 6. praznovala svoj 100. rojstni dan gospa Cecilija Grzetič. Za obisk v domu sem se dogovorila z gospo Katarino Pezdirc, ki me je pospremila do slavljenke.

Medicinska sestra je na vozičku pripeljala urejeno gospo, ki bi ji človek prisodil najmanj deset let manj. Prijazno me je pozdravila, stisnila roko, se predstavila - in pogovor je stekel. Povedala je, da prihaja iz vasi Podgorje pod Slavnikom in me vprašala, če vem, kje je ta vas. Odgovorila sem, da sem bila lansko leto

tam, ko sem se udeležila likovne kolonije, in besede so pričele vreti iz nje. Opisala je vas, svojo hišo, pa dvorišče, pa velik oreh da raste tam, je rekla. Pa seveda Slavnik, Grmado, Kojnik, Prečnico in senožeti, ki obkrožajo Podgorje. »Po domače se je pri nas reklo pri Lovričevih,« pove, »meni pa so rekli Cilka ali Cila.«

Gospa Cecilija ima izredno dober spomin in pripovedovala mi je o svojem očetu, o mami, ki je umrla, ko je bila stara le štiri leta, pa o dveh bratih in treh sestrah. Pove, da je njen oče zelo rad pel

Skozi okno mi je pokazala sosednji blok in povedala, da stanuje tam njena hčerka Ana Marija, kar jo še posebno veseli. Na pet vnukov in šest pravnukov pa je zelo ponosna in se vsakokrat veseli njihovih obiskov.

Gospa Cecilija je zadovoljna z oskrbo v domu, pove, da so vsi zelo prijazni in da lepo skrbijo zanjo. Zaključila sem najin klepet, ji zaželela dobrega zdravja in obljubila, da jo še obiščem.

Majda Šilar

Poletna vremenska proslava

Ni nujno, da je naorskem dopustu v glavni vlogi vedno voda, pogosto so mnogo bolj zanimive obalne obline, tiste skalne, seveda. (Foto: T. M.)

Takole, drage in dragi moji, poletje je zaigralo na vse registre, zato res ne vem, kaj še čakate doma v Trzinu. Čas je, da odložite vsakdanje skrbi, vrtno kosilnico, zalivalko ali pa vsaj dnevni časopis (iz zdravstvenih razlogov je bolje, da ga ne prenaročite na dopustniško lokacijo ...) ter za čim dlje preklopite na stanje mirovanja oziroma da ste »off-line«, kot bi rekli računalničarji, čeprav še vedno »stand-by« - v stanju pripravljenosti. Zadnje časa naše življenje pogosto primerjamo z delovanjem teh modernih pripomočkov, še več, vse bolj in bolj smo jim podobni, morda prav zaradi odvisnosti, s katero so te naprave marsikoga prikovala nase. Zato je zdaj res čas, da se odlepate od njih in raje za kakšno minuto ali celo uro na dan bolj prisluhnete vašim najbližjim, še posebej najmlajšim. Nobena druga reč jim ne bo pomagala bolj kot čas, ki jim ga boste namenili ali posvetili. In če res ne gre

drugače, se lahko pogovarjate tudi o vremenu, lahko tudi o poletni vremenski »proslavi« v vašem kraju. Menda bo tudi letošnja brezplačna ...

A pazite, ko bo govora o astronomskih pojavih, natančneje ozvezdijh, ki nam pomagajo prepoznati tudi koledarske vstope v posamezne astronomske letne čase! Nikar se ne ukvarjajte z ozvezdji, ki imajo pridih rdečih odtenkov, saj nas lahko tovrstni »astronomski« pojavi spominjajo na kaj drugega kot na to, zaradi česar jih opazujemo. In to vas lahko na koncu privede do tega, da boste tudi v prihodnje brezplačno nastopali, saj veste, kaj to pomeni – brez plače. Le kakšno imajo policaji na mejnem prehodu, se je spraševal tudi avtor teh vrstic ob nameravanem prestopu naše državne meje na jugu na predpraznično jutro letošnjega,

menda edino vremensko nespornega državnega praznika, ko ga je ta zaradi pozabljenega osebnega dokumenta enega od družinskih članov nagnal nazaj, rekoč: »Pa kaj vi mislite, da smo socialna služba - tamle obrnite nazaj, pa še 400 EUR kazni in bomo uredili! Pa tako »ponižno in prijazno« smo vprašali, če se da kaj narediti, prav ničesar drugega kot prijaznega pojasnila si nismo želeli. Saj potem se je vse dobro izteklo. Da ne bo pomote, ata je šel nazaj pod Onger po dokumente – ampak okus po pelinu pa je ostal v nas še kar nekaj časa. Vendarle pa je sčasoma prevladala sol in izteklo se je tako, kot se pač morski dopust mora – konec dober, vse dobro oziroma slab začetek, dober konec. Pa upajmo, da bo nekaj podobnega tudi z letošnjim poletnim vremenom, ko si vročinski valovi kar podajajo roke.

Do konca prve julijske dekade smo imeli že tri in v zadnjem od njih smo tudi Trzinci prilezli čez 35 stopinj Celzija. Posledica je, da je pred durmi spet suša, če ne verjamete, pogledajte v strugo Pšate, ki se komajda še teče. Ali pa odkopljite zgornji sloj prsti in boste videli, da je že tik pod površjem vse precej suho. Pa se za hip pomudimo pri prejšnjem mesecu juniju, prvem v poletnem meteorološkem trojčku. Prevladovali so toplejši dnevi od povprečja, nadpovprečno toplo obdobje je tudi pri nas prekinilo le eno nekajdnevno hladno obdobje ob koncu prve tretjine meseca. Povprečna temperatura zraka je bila opazno – več kot 3 stopinje Celzija (!) – nad dolgoletnim povprečjem in v večjem delu države druga najvišja od začetka meritev. Tudi sonca je bilo za petino več kot v povprečnem juniju. Padavin smo imeli le malo manj od dolgoletnega povprečja, zato je zelo pomembno, da bodo te čim bolj redno v prihodnje, sicer nas bo zagrabila suša z vsemi rokami. Prva polovica meseca je bila precej muhasta in nestanovitna z nekaj sorazmerno svežimi dnevi - med 9. in 13. 6. je bilo bolj jesensko kot pa poletno. Ko so nekateri že obupali nad poletnim vremenom, pa se je to na široko razbohotilo v drugi polovici meseca z vsem, kar spada zraven – veliko sonca, devet vročih dni in le dva padavinska dneva.

Gledano v celoti, smo imeli lep in topel junij. Padavine so bile razporejene zelo neenakomerno, občutno več jih je bilo na primer na severu in jugozahodu Ljubljanske kotline, manj pa proti jugu in severozahodu. Vremenska statistika za naš konec pravi, da je bilo v vsem mesecu dvanajst dni s padavinami, dva z meglo,

šest z nevihto in en dan s točo. 21. 6. smo tudi v Trzinu prilezli nad 34 stopinj Celzija, še bolj pa je zakurilo v začetku tega meseca. Ampak to so le prebliski poletja, ki se bo, tako upamo, do konca vsaj vremensko uravnotežilo. Upam, da se boste na dopustu, pa čeprav le na domačem vrtu ali v lavorju, vsaj malo uravnotežili tudi vi. Saj veste, na kaj mislimo, kakšna »kilca« dol v času poletja nam vedno pride bolj prav kot kasnejša zimska »zaloga«. Pa pustite tehtnico pri miru, uravnoteženje lahko dosežemo tudi brez njene pomoči, z lastnimi aktivnostmi na vseh področjih. In ne pozabite, poletni oddih izkoristite predvsem zase, in ne zato, da bi se postavljali pred drugimi ter kazali zagorele dele telesa pred bledečimi sodelavci. Ne pozabite, da se imate lahko slano tudi drugod, in ne le na morju, ter da je povsod lepo, doma pa seveda najlepše. Pa le brez skrbi, tudi vremena in druge zadeve se bodo do začetka meteorološke jeseni in novega šolskega leta postopoma uredile »vse do nižin«, dan za dnem ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine - junij 2012 (mm)
Škofja Loka (Trnje)	117
Brezje pri Trziču	119
Letališče Brnik	120
Ljubljana Bežigrad	130
Grosuplje	140
Domžale	153
Komenda	164
Vrhnika	181
Trzin	191
Radomlje	198

Preglednica: Padavine junija 2012 na širšem območju Ljubljanske kotline (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja - Trzina

Naš kraj z okolico je prepoln zgodb, legend, anekdot in zanimivosti.

Z natečajem "Zgodba našega kraja" želimo spodbuditi spomine in domišljijo prav vseh, tako starejših kot mlajših. Zanimivi so pretekli dogodki in osebe, ki jih lahko po pripovedovanju dedkov in babic oblikujejo v zgodbe tudi mlajši. Najbolj zanimive zgodbe in v njih izpostavljeno osebnost Trzina bomo vključili v turistično promocijsko gradivo in posebnost Trzina.

Dolžina zgodbe je omejena na do 2000 znakov, vključno s presledki. Obvezen je pripis: ustno izročilo, resnična zgodba ali izmišljena zgodba.

Tri najboljše zgodbe po izboru strokovne žirije bomo simbolično nagradili, vsi avtorji, katerih prispevek bo objavljen oz. uporabljen v turistične promocijske namene, pa bodo ohranili moralne avtorske pravice.

Nagrade:

- prva nagrada 70 EUR /bruto/

- druga nagrada kosilo za dve osebi v eni od trzinskih gostiln
- tretja nagrada bo knjiga iz zbirke TD Kanja Trzin
- za vse avtorje bomo organizirali poseben kulturni večer

Pisci naj pošljejo svoje prispevke v zaprti kuverti z oznako "Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina" po pošti na naslov: TD Kanja Trzin, Ljubljanska c. 12/f, 1236 Trzin.

Priloženi naj bodo podatki o avtorju /ime, priimek, naslov.

Razpis natečaja velja do 15. oktobra 2012.

Odpoved materialnim pravicam: udeleženci se s sodelovanjem na natečaju zavezujejo, da bodo dovolili Turističnemu društvu Kanja Trzin, da v celoti ali delno objavi njihov prispevek v promocijskih gradivih.

Več informacij v zvezi z natečajem lahko dobite po telefonu (01 564 47 30).

Turistično društvo Kanja Trzin

NLB Plačilne kartice

Plačujte s stilom!

Zagotovo ste si že zaželeli, da bi bila vaša najljubša plačilna kartica tudi vaša najlepša. In zagotovo ste tudi pomislili kako fino bi bilo, če bi vas z nje ob vsakem plačilu veselo gledala vaša ljuba oseba ali pa bi obujali spomine na čas, ko je bil vaš psiček še čisto majčkena kepica ...

Odslej je vse to uresničljivo, saj si lahko oblikujete NLB Plačilno kartico MasterCard in/ali Visa po svojem okusu. In to popolnoma preprosto.

Z novo kartico bo odgovor na vprašanje, kako boste plačali, preprost. S stilom!

25 letna tradicija

celovite rešitve

zgibanke

kreativa

tisk

izvedba

letna poročila

personalizirani mailingi

brošure

spletne strani

oblikovanje

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si